

40 spill bridge

med Arild Feldborg

Fra kringkasting og fjernsyn kjenner vi Arild Feldborg. Vi setter pris på og gleder oss over hans allsidighet, vidd og lune replikk.

I 40 spill trekker han oss med i bridgens mangesidige mysterier. Tro ikke at det bare er spill som hører hjemme i eliten. Tvertimot viser han oss at selv de beste bridgespillere kan gjøre de groveste bommerter. Det er et rikt utvalg fra familiehygge til ekspertenes hårfine analyse, og han har samlet dem fra «Kragerøviennaen» i sør til problemspillet fra Sortland i nord.

40 spill vil gi Dem mange hyggestunder med kortene på bordet og Arild Feldborg og mange andre kjente navn som makkere.

NASJONALFORLAGET

40 SPILL MED ARILD FELDBORG

A 40 spill

bridge med

Arild Feldborg

NASJONALFORLAGET

70,-

*40 spill
med Arild Feldborg*

40 spill

med Arild Feldborg

NASJONALFORLAGET

Forfatter:
Arild Feldborg

Copyright:
© Nasjonalforlaget A/S,
Oslo, 1963

Sats og trykk:
Sverre Kildahl's Boktrykkeri
Oslo.

Printed in Norway.

*Til Magne Austbø og
Albert Iversen, radioens
faste «bridgeteknikere»
som hevder at et bridge-
opptak ikke krever noen
særlig innsats fra deres
side. Jeg vet bedre.*

Arild Feldborg.

INNHold

Forord	9
1 Vær så god, Syd!	15
2 Feil på feil	18
3 Fordelingskast eller...?	21
4 ... eller styrkekast?	25
5 Utspill og innspill	27
6 Overflødig kort	30
7 Et pluss for Culbertson	33
8 Tempo	36
9 Opplysende dobling	39
10 Noe ufortjent	41
11 «Krageroivienna»	44
12 Lytterne spiller	47
13 Trumfskvis uten trumf	50
14 Hva den ene ikke kan, det kan den andre	53
15 En julespøk	56
16 100 prosent sikkert	59
17 Nesten 100 prosent	62
18 Innspilt	65
19 En konge for meget	67
20 Konsultasjons-bridge	70
21 I sjette stikk	73
22 Trumfskvis er lett	75
23 Til alles overraskelse	78
24 Forsmedelig skvis	81
25 Lønnsom ekstravaganse	84

26	Familiebridge I	87
27	Familiebridge II	89
28	Spar to i hovedrollen	92
29	Ruter to i hovedrollen	95
30	Skjult fare	98
31	Hvor stor er sjansen?	101
32	Godt og enda bedre	104
33	4—4 fordeling	108
34	Utenom det vanlige	111
35	Sjanse og tillegssjanse	114
36	Ti trumf er ikke nok	117
37	To kontrakter	120
38	Innkomster	123
39	En viktig bagatell	125
40	Finale	127

Forord

Radiobridgen er en seiglivet veteran blant Norsk Rikskringkastings programposter. Den dukket første gang opp høsten 1951 og har siden gått regelmessig med 10—12 sendinger i året. De aller fleste av våre kjente spillere har i løpet av denne tiden vist lytterne hva de kan og ikke kan, og dem vi ikke har nådd å presentere, skal det nok også bli en råd med.

Det kan kanskje være av interesse å få vite litt om hva som skjer før en sending går ut til lytterne. Spillene som skal brukes må være klar minst to uker på forhånd siden de skal trykkes i Programbladet. Det er heldigvis ganske god tilgang på spill, eksperter og amatører over hele landet sender inn eksempler på hva de har opplevd ved bridgebordet — eller hva de har konstruert i ledige stunder. Etter hvert er det blitt ikke så få krav som stilles til det ideelle radiospill. Det skal være originalt i den forstand at det ikke har et alt for kjent poeng. Det skal være passe klart, ikke så komplisert at det blir en mengde varianter, ikke så enkelt at det ikke blir noe å drøfte. Helst skal det ha poenger både når det gjelder meldinger, spill og motspill — noe

som er meget vanskelig å kombinere. Endelig krever radioformen at spillet har en dramatisk kvalitet, det vil si at poenget ikke må komme i et av de første stikkene, men så sent som mulig. Spenningen bør stige mot et klimaks, det har ingen hensikt at spilleren legger opp kortene etter annet stikk, eller at man bruker sendetiden til ren plankekjøring. Lytterne vil sikkert ha erfart at det er meget sjelden alle de ideelle krav til et radiospill har vært tilfredstilt.

I løpet av uken som går før Programbladet foreligger i handelen må opptaket av radiobridgen finne sted. Til dette skal det brukes fire studio samtidig, noe Kringkastingens hardt belastede tekniske avdeling slett ikke har lett for å skaffe. Heldigvis har den en relativt stille tid mellom kl. 16 og 19, og heldigvis er det i samme tidsrom en rekke av våre eksperter som er villige til å sløyfe middagshvilen til fordel for et bridgeopptak — før de går i klubben for å spille turnering. Også til radiobridge-spilleren kan det stilles en rekke ideelle krav, det viktigste er at han skal kunne tenke høyt. Det er ikke så lett som det høres ut, noen kan snakke uten å tenke, noen kan tenke uten å snakke, meget få kan kombinere de to egenskapene. Vår ekspertspiller skal selvfølgelig føre kortene sine godt, men helst skal han av og til gjøre feil. Det er nå en gang ikke noe vi alminnelige mennesker liker så godt som å se at de store falle ned på vårt eget nivå — og kanskje enda lenger.

En annen egenskap som kreves av en god radiospiller er at han stiller sitt eventuelle lys

under en skjepe. Selv om han ser hele spilleutviklingen allerede i første stikk, skal han tie stille med det. Spill har måttet kasseres fordi spilleren har villet vise hvilken glimrende analytiker han er, straks blindemann kom på bordet fortalte han hva som ville skje i alle kommende stikk — og så har det ikke vært noe mer å spille om.

Så er det klart for opptak. Kortene er utlevert, spillerne sitter i hvert sitt studio, programlederen sitter med sin egen mikrofon i kontrollrommet i nært samarbeid med teknikeren. De fem mikrofonene er koblet slik at alt som sies går inn på lydbåndet. Det programlederen sier kan høres av samtlige spillere, men alt hver enkelt spiller sier, høres bare av programleder og tekniker — og altså av lydbåndet. Det er derfor Programlederen må gjenta hver eneste melding og hvert eneste kort som blir spilt, det gjør han ikke for lytternes skyld, men for spillerne. — En rask rundspørring konstaterer at koblingen er skjedd riktig. Lekkasjer kan nemlig forekomme, og det ville være høyst pinlig om Nord skulle få høre hvilke kort Syd har. Den siste instruksjon gis: Les opp kortene i langsomt tempo før første melding avgis! — og la det være sagt med en gang, en spiller kan beherske den vanskeligste trumfskvis, han kan finne det mest intrikate motspill, men han lærer aldri å lese opp kortene så langsomt at lytterne blir tilfredse.

Opptaket skjer gjerne i tre avdelinger — først meldinger og utspill. Denne avdelingen er nok også den letteste — eller minst uvante: Selv om spilleren sitter alene i sitt studio, har han korte-

ne foran seg, han hører de andre meldingene akkurat som ved bridgebordet — og i tillegg kan han ta seg så lange pauser til å tenke som han bare vil. Vi stopper båndet hvis det blir for lenge stille i et studio, spoler tilbake til det siste som ble sagt og starter igjen når meldereren er klar. Hvis det virkelig har vært noe å fundere på, gjør programlederen oppmerksom på at det har vært en tenkepause, hvis ikke later han hensynsfullt som ingen ting. Opptak av meldinger og utspill kan vare opp til 20 minutter.

Etter utspillet går blindemann inn med sine kort til spillerens studio, og ikke sjelden begynner han å diskutere spilleføringen med makker. Han blir straks kalt til orden av programlederen — mikrofonen avslører selv den svakeste hvisking — og får beskjed om å komme inn i kontrollrommet og følge spillet derfra. De to motspillerne får diktet blindemanns kort, og nå begynner nok en viss ensomhetsfølelse å gjøre seg gjeldende hos de tre gjenværende spillere. Det er noe annet å sitte alene i et studio og høre at de og de kort blir spilt enn å sitte ved et bridgebord og se kortene sammen med med- og motspillere. Det skaper et press og en usikkerhet som ikke oppveies av at radiospiilleren har anledning til både å skrive opp alle kort som faller, og å spørre om hvilke kort som falt i et bestemt stikk.

En annen liten fordel har også radiospiilleren, han *vet* at spillet har et poeng. Han behøver ikke å veie sjansene ved en finesse mot sjansene ved en annen spillemåte — han vet at vi tar ikke opp et spill for å vise fordelene ved en enkel fines-

se. «Jeg spiller ikke på den måten for da ville det ikke være noen vits i å sende spillet i radio» er et meget brukt — og meget brukbart resonnement. Jeg har ofte vært fristet til å stille en av våre eksperter overfor et slikt spill i radio, et spill hvor den eneste soleklare vinnende spillemåte er en enkel finesse, men jeg avstår fra det. Det ville vare minst en time før han tok den finessen.

Spillet går videre — stikk for stikk med lange pauser innimellom. Lydbåndet stoppes og startes — og stoppes igjen. Ikke rart at spilleren i studio 13 er sovnet inn etter ti minutters tenkepause hos makker og glemmer å snakke når han igjen får rødt lys. Ikke rart at spilleren i studio 15 er blitt utålmodig og begynner å snakke samtidig med at spilleren i nr. 20 setter i gang. Høyst forståelig at Øst spiller et kort og straks etter oppdager feilen og ber om å få gjøre det om igjen. Men der er vi ubønnhørlige, lydbåndet fanger like meget som bordet. Det går langsomt, men stikk etter stikk blir hermetisert inntil det endelig kan slås fast at Syd vant fem trekk i fire spar.

I tredje avdeling samles så alle spillere med programleder til «likskuets» som er britenes noe makabre uttrykk for vår diskusjon. Endelig, etter at spillet har vart noe mellom 45 og 90 minutter kan programlederen sette punktum... «og vi går over til neste spill.»

Opptaket er slutt, men en ting gjenstår ennå — redaksjonen. Som regel i siste liten — samme dag programmet skal sendes blir lydbåndet spilt

av og kopiert. Da blir alle unødige pauser tatt bort, hosting, nysing, stønn, overflødige bemerkninger og andre ulyder blir fjernet så godt som mulig. Dessverre har vi også måttet stryke de saftige og høyst naturlige kraftuttrykk som har unnsloppet enkelte spillere når de oppdager at de har spilt feil.

Bridge i fjernsynet? Uten tvil kunne det bli et godt program, men fjernsynsbridge ville miste det jeg tror er radiobridgens største attraksjon: At man hører hva spillerne tenker. I fjernsyn måtte man finne en helt annen form, antakelig bridge-reportasje. Selv er jeg etter hvert kommet til at bridge er en av de — forøvrig mange — programkilder hvor radio er det beste medium. Det er en sannsynlig om en litt ubeskjeden påstand at de fleste bridgespillere i landet fra begynnere til eksperter mer eller mindre regelmessig hører på radiobridgen. Men ikke nok med det, også folk som i det hele tatt ikke spiller bridge, lytter til programmet. Og hvorfor? Det svaret jeg har fått, er at de synes det er morsomt å høre på noen som tenker høyt.

1. SPILL

Vær så god, Syd!

♠ D 6
♥ E K D K n
♦ K K n 4 3
♣ 7 4 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K n 10 9 7 5
♥ 8
♦ E 10 9
♣ 10 9 8

Kontrakten er fire spar, og motparten starter med å ta tre kløverstikk. Øst er inne og returnerer ruter åtte. Hva tenker De? Vær så god, Syd!

Den som får dette spillet i radio, vet i hvert fall to ting: At Vest ikke har spar konge, og at Øst ikke har spar konge singel, annen eller tredje. Siden sparfinessen skal tas, er det nemlig opplagt bet med kongen hos Vest, og spillet blir altfor lett med kongen annen eller tredje hos Øst. Altså

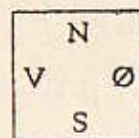
vet radiospilleren at Øst har spar konge fjerde — eventuelt femte.

Så lett er det ikke ved spillebordet, men der skal De ta med Dem den *muligheten* at Øst sitter med ubehagelig styrke i trumf dersom De ikke derved setter kontrakten i fare ved jevnere fordeling. Derfor skal De både i radio og ved spillebordet stikke ruter åtte med esset på egen hånd — det kan bli nødvendig å skaffe en ekstra innkomst på bordet. Og det er ingen fare — sitter trumfen pent, kan rutertaperne siden kastes på hjerter.

I neste stikk spiller De hjerter til esset og trekker spar dame. Øst legger toeren, De *sjueren*, og Vest åtteren. Det kan tyde på noe, men ennå vet De intet sikkert. Blindemann fortsetter med spar seks, Øst legger treeren, De femmeren, og Vest viser renons. Og nå kan De unne Dem et stille smil fordi De la spar sju første gang, slik at De fortsatt er inne på bordet. De trekker hjerter konge og trumfer på egen hånd. De må inn hos blindemann to ganger til — det lykkes hvis Vest har ruter dame. Og radiospilleren har den nerveberoligende fordel at han *vet* at Vest har ruter dame — det er nødvendig for at spillet skal ha et poeng.

Vel, ruterfinessen holder, og De trumfer nok en hjerter. De og Øst er like lange i trumf, og stillingen er:

♠ —
♥ Kn
♦ K 4
♣ —

♠ K 4
♥ ?
♦ ?
♣ —

♠ E Kn
♥ —
♦ 10
♣ —

De må spille ruter til bordet, og radiospilleren har igjen en stor fordel — han vet at Øst har en ruter igjen. Hvis ikke, blir nok opptaket strøket. Men både De og han må spille ruter, og med bordet inne i 11. stikk, er Østs konge ferdig.

2. SPILL

Feil på feil.

Vest har gitt, Ø/V i faresonen

<p>♠ 6 ♥ ED 10 7 ♦ EK 9 8 4 3 ♣ 4 2</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ Kn ♥ Kn 5 2 ♦ Kn 7 6 5 2 ♣ D 7 5 3</p>	<p>♠ E 9 8 7 5 3 2 ♥ K 9 6 ♦ — ♣ 10 9 6</p>
N						
V Ø						
S						

Meldinger:

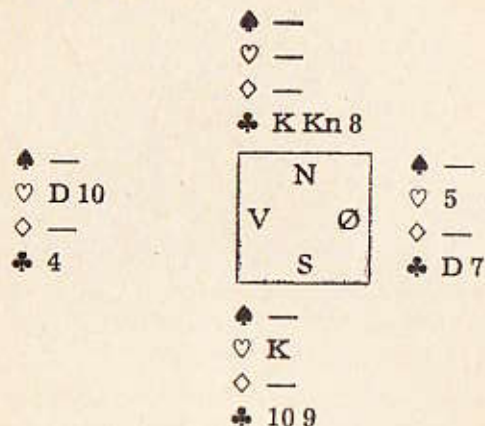
V	N	Ø	S
1 ru	x	1 gr	3 sp
4 ru	4 sp	(pass rundt)	

De mange av oss som liker å høre eksperter spille feil, fikk en sjelden hyggestund da dette spillet forekom. La oss først ta spillets enkle men gode poeng: Vest spiller ut ruter ess, og

Syd kan telle sju stikk i spar og tre i kløver forutsatt at han ikke først får gjennomspill i hjerter fra Øst. Derfor skal han ta kløverfinessen den andre veien — det vil si, han må ikke trumfe ruter ess, men legge en liten kløver. Vest kan ikke fortsette med noe bedre enn ruter som Syd nå stikker. Han spiller en runde trumf og fortsetter med kløver ess, konge og knekt. Øst må dekke, Syd trumfer og kløver åtte er godspilt til hjerteravkast. Stikker Øst ikke med kløver dame, kan Syd rolig legge hjerter — det er ingen fare om Vest kommer inn.

Dette kunne altså blitt et nærmest kjedelig radiospill. Poenget kommer allerede i første stikk, og spilleren kunne ha lagt opp kortene etter det sjette. Men takket være noen av våre fremste eksperter (her skal bare blindemann — Finn Winsnes nevnes) ble spillet ganske annerledes underholdende. Syd stakk utspillet — ruter ess — med trumf (Feil nr. 1). Så spilte han trumf til damen, trakk kløver ess fulgt av ruter dame til trumf. (Feil nr. 2, han kunne gjort første feil god igjen ved å legge kløver.) Spilleren fortsatte med tre runder trumf, Vest la tre rutere, Øst to rutere og en kløver. Syd måtte nå spille liten hjerter med et fromt håp om hjerter ess singel eller dobbel. Øst fikk stikket for knekten og fortsatte med sin siste ruter. (Feil nr. 3, beten er opplagt hvis han spiller hjerter.) Syd stakk med sin siste trumf og spilte nok en liten hjerter — Vest brukte esset! (Feil nr. 4. Vest var redd at Øst satt igjen med hjerter konge alene slik at bordet ville få oppspill til kløversaksen. Men med hjerter kon-

ge knekt alene opprinnelig, ville nok Øst ha kvittet seg med kongen i første hjerter-runde.) Stillingen var nå:

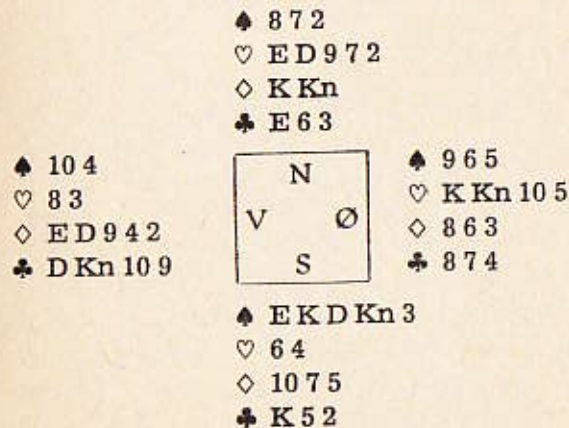

Vest hadde nå ikke ruter igjen (feil nr. 5. Med ruter konge i stedet for hjerter 10 betar Vest kontrakten). og måtte spille kløver. Bordet hadde ikke hjerter igjen (feil nr. 6) og måtte derfor prøve finessen. Øst fikk for damen, men hadde heller ikke ruter igjen (feil nr. 7) og spilleren fikk resten — 10 stikk.

3. SPILL

Fordelingskast eller ....?

Våren 1959 utga Helge Vinje en bok om fordelingskast, og som en liten reklame fikk han i radiobridgen anledning til å lage et par spill som skulle demonstrere kastenes effektivitet. Til kamp stilte styrkekastspillerne Rannik Halle/Leif Nilsen mot fordelingskastentusiastene Alf Gudbranden/Ference Juszt. Begge par var etter tur motspillere i kontrakten fire spar, hvor Syds kort ble ført av forfatteren:

Halle spilte ut kløver dame, og De vil kanskje si at jeg hadde fått en lett oppgave: stikke på egen hånd, spille ruter mot kongen og så før eller senere dekke tredje ruter med trumf på bordet. Men forutsetningen var at Syd ikke skulle vite noe den gunstige rutersitsen, men spille hjerter til finessen i annet stikk — en ikke urimelig spillemåte.

Altså fikk Leif Nielsen stikk nr. 2 for hjerter konge og spilte kløver tilbake til bordets ess. Syd fortsatte med spar til egen hånds ess. — Øst la spar fem — og spilte så ruter mot bordet. Halle stakk med esset, tok først sitt kløverstikk og så en lang tenkepause. La oss i mellomtiden se på hva han så:

♠ 10	♠ 87
♥ 8	♥ E972
♦ D942	♦ K
♣ 10	♣ —

N
V   Ø
S

Øst hadde lagt svakhet i ruter og spar fem, som ikke fortalte noe som helst om trumflengde eller -styrke. På den annen side, Syd måtte for sin åpning ha en gående langfarge i spar, kanskje bare på fire kort, mer sannsynlig på fem. (Seks kortfarge kan man se bort fra, da er spillet til legge opp). Videre hadde Syd tre-kløver opprinnelig og ikke singelton i noen av de røde farger. Med singel hjerter hadde han kastet kløvertape-

ren på hjerter ess, med singel ruter hadde han straks spilt den mot bordet for å bli kvitt samme taper. Vest kunne altså gå ut fra at Syd enten hadde tre hjerter og to ruter eller to hjerter og tre ruter.

Halle valgte ikke å gjøre noen krumspring. Han spilte på at Syd hadde enda en hjertertaper, og fortsatte med hjerter åtte til bordets ess. Ruter-konge ble tatt, hjem på trumf, ruter til stjeling, og undertegnede, som kjente alle fire hender, kunne med uberettiget stolthet notere seg for fire trekk.

Mot Juszt/Gulbrandsen gikk de seks første stikkene likt, bortsett fra at Øst la spar *seks*, legg merke til det kortet! Videre ga Østs fordelingskast Vest noen viktige tilleggsopplysninger: Ruter tre fortalte om et *ulike* antall kort i ruter, og det var lett å finne ut at det måtte være tre. Ut fra hypotesen om at Syd måtte ha hverken mer eller mindre enn fem trumf, kunne han videre slutte seg til at spar seks var trumfekko — nest høyeste kort fra tre trumf. (Det er en viktig forskjell: Med fordelingskast *skal* man bruke trumfekko, med styrkekast bare når man finner det formålstjenlig.) Og når spar seks er Østs nest høyeste trumf må han altså ha én høyere enn bordets åtter.

Dermed var logikkens jernring sluttet til en ubønnhørlig betevariant: I neste stikk spilte Juszt sin siste kløver til tredobbelt renons. Bordet tok spar åtte, Øst nieren, Syd knekten. Så ruter til kongen, og hjerter tilbake måtte stjeles høyt. Ruter til stjeling med bordets siste trumf, men så

var det slutt. Bordet måtte spille hjerter, og Vests spar ti, som opprinnelig satt annen bak E K D Kn, fikk stikk.

Legger bordet ruter i sjuende stikk, gjør Øst det samme, slik at Syd ikke får stjålet sin tredje ruter.

Er ikke overraskende seier for fordelingskastene.

4. SPILL

.... eller styrkekast?

Til neste program ville Leif Nielsen gjerne vise at også styrkekast var brukbare. Et av spillene var dette:

	♠ D 9 4										
	♥ E 6 5										
	♦ E D 8 7										
	♣ Kn 9 5										
♠ K 5		♠ 7 3 2									
♥ D Kn 9 8		♥ 7 4 2									
♦ Kn 4 2		♦ K 10 6 3									
♣ 8 6 4 3		♣ E 10 7									
	<table border="1"><tr><td></td><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr><tr><td></td><td>S</td><td></td></tr></table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ E Kn 10 8 6										
	♥ K 10 3										
	♦ 9 5										
	♣ K D 2										

Som sist førte undertegnede kortene i tre spar — først mot Rannik Halle/Bjørn Larsen, som stadig fortrøstet seg til styrkekast.

Hjerter dame kom ut, bordet tok esset og Øst la svakhet med hjerter to. Det fulgte sparfinesse til Vests konge, og Halle fortsatte med kløve. Larsen tok esset, ga hjerter tilbake, Syd tok kon-

gen, men kunne ikke unngå hjerter — og ruter-
taper — en bet.

Alf Gudbrandsen i Vest representerte altså fordelingskast og spilte som om Leif Nielsen hadde bestilt det. Hjerter dame kom ut, den ble stukket med esset, og Øst hjerter to fortalte om et ulike antall kort i fargen — sannsynligvis tre. Vest kom igjen inn på trumf og kunne ikke vite om makker hadde tre småkort i hjerter eller honnør tredje. I siste tilfelle ville det være viktig å ta stikkene før Syd ble kvitt tapere på ruter. Gudbrandsen fortsatte altså med hjerter, og Syd vant ti stikk.

Så nå vet vi altså det: Styrkekast kan ha sine svakheter, men fordelingskast er ikke alltid en fordel.

5. SPILL

Utspill og innspill.

Øst har gitt, alle i faresonen

<p>♠ K 9 4 ♥ 6 4 2 ♦ 7 5 ♣ E 8 7 4 3</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ 7 6 3 ♥ D ♦ 10 8 6 3 2 ♣ 10 9 6 5</p>	<p>♠ E D 2 ♥ E K 10 9 8 7 ♦ E D ♣ K K n</p>
N						
V Ø						
S						
	<p>♠ Kn 10 8 5 ♥ Kn 5 3 ♦ K K n 9 4 ♣ D 2</p>					

Mot kontrakten seks hjerter fikk Henning Riise på Østs plass utspillet spar knekt (mer om det siden). Det ser jo riktig lovende ut; kontrakten vinnes hvis hjerteren sitter 2—2, eller hvis kløveren sitter 3—3, eller hvis ruter konge sitter riktig. Det er bare det at i radiobridge sitter gjerne både hjerter og kløver skjevt, og ruter konge galt. Vel, Riise stakk spar knekt med esset — i dette tilfelle er det ikke noe forsøk på kamouflasje,

men en viktig forberedelse til det som skulle skje i åttende stikk. Han trakk så hjerter ess og konge og fikk se trumfsitsen, den første sjansen røk — som ventet.

Så kom forsøket på å godspille kløveren, tre ganger kløver til trumf på egen hånd — Syd la liten ruter. Stillingen:

<p>♠ K 9 ♥ 6 ♦ 7 5 ♣ 8 7</p>	<p>Likegyldig</p> <table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ D 2 ♥ 10 9 8 ♦ E D ♣ —</p>
N					
V Ø					
S					
	<p>♠ 10 8 5 ♥ Kn ♦ K Kn 9 ♣ —</p>				

Syd er etter utspillet markert med spar ti, og De er kanskje inne på tanken å spille spar to til nieren, trumfe nok en kløver, og siden hente den godspilte kløveren ved hjelp av spar konge. Innvendingen er den at også på Syds plass sitter en god spiller — Chris Brække. Han vil dekke spar to med tieren, og dermed er det slutt med blindemanns inntøster.

Riise gjorde derfor noe annet, han spilte trumf. Syd kom inn og kunne ikke fortsette med ruter, det måtte bli spar, og best spar ti. Nå ser De hvor viktig det var for Øst å stikke med esset i utspillet, spar ti ble tatt med kongen, Øst la damen, og den nødvendige inntøst hos blindemann var sikret.

Selv med fire kløver hos Syd vinner Øst på denne måten. Gir Syd kløver tilbake, godspiller han nemlig fargen med spar konge som inntøst til femte kløver.

Utspillet er korrekt, men uheldig. Liten spar ut betar kontrakten, likeså liten hjerter. Ingen kan forlange at Syd skal se det, men ting er sikker: Utspill fra ufullstendig sekvens er langt fra ideelt.

6. SPILL

Overflødig kort.

Av og til kan et tilfeldig gitt spill by på flere poenger enn det best konstruerte. Dette ble gitt til meldekonkurransen Culbertson/Vienna — ikke som meldeoppgave, men som spille-underholdning.

N/S: William Herseth/Willy Varnås

Ø/V: Florry Sandsmark/Leif Christiansen.

Syd har gitt, Ø/V i faresonen.

<p>♠ KKn 8 5 2 ♥ DKn ♦ 9 7 3 ♣ K 9 7</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S	<p>♠ 6 4 ♥ K 10 4 ♦ EK 2 ♣ EKn 6 5 4</p> <p>♠ D 9 3 ♥ 8 7 6 5 ♦ 10 8 6 5 ♣ D 8</p> <p>♠ E 10 7 ♥ E 9 3 2 ♦ DKn 4 ♣ 10 3 2</p>
N								
V	Ø							
	S							

Etter meldinger som her er uten interesse, havnet Syd i tre grand, og Vest spilte ut spar fem. Det er ABC at Syd må holde spar ess tilbake til tredje gang, men i tredje stikk skal De få en oppgave: Hva skal blindemann kaste?

Kløver skal spilleren antagelig leve av, så det kan det ikke bli tale om. Hjerter? Den fargen kan gi fire stikk — nok til å vinne kontrakten hvis noe skulle gå galt med kløveren. Fire stikk forutsetter at D Kn faller slik som her, men da må det ikke legges hjerter fra bordet. Altså ruter to? Nei, det er utilfredsstillende, fargen blokkeres, og egen hånd vrirler ikke akkurat av innkomster. Altså er vi kommet til at bordet kaster ruterhonnør — et høyst overflødig kort. Fargen gir allikevel tre stikk, og forbindelsen med egen hånd bevares. Det er fullt logisk, men trøst Dem, hverken Varnås, programlederen eller noen andre så det før under diskusjonen etterpå.

Slik spillet gikk, la blindemann hjerter fire i tredje stikk. Syd så det nå som sin oppgave vinne tre stikk i kløver uten at Vest med sine to godspilte sparstikk kom inn. Det gir kontrakten sammen med seks toppstikk i de andre fargene. Han spilte kløver to, og Vest la kløver ni — et meget fint trekk. Legger han nemlig kløver sju, kan Syd se at det er laveste uteværende kløver, og la den seile i trygg forvissning om at Øst kommer inn. Blindemann måtte stikke over ni-eren med knekten, Øst tok damen og spilte hjerter som bordet fikk for kongen. Spilleren gikk hjem på ruter, spilte kløver tre, og Vest la sjue-eren. Blindemann la liten, og Øst måtte så nødigg

hun ville, stikke over. Dermed var det klart for ni stikk.

Sett Dem nå på Syds plass. De har vært så forsynlig at De har spart på hjerter fire tredje gang spar ble spilt. Nå trekker De liten kløver i fjerde stikk, og Vest legger kløver dame. De kjenner ikke motpartens kort, og bør gå ut fra at Vest har kløverinnkomst. De må prøve å få fire stikk i hjerter, damen og knekten faller elskverdiggst, men De kan ikke unngå å bli inne på bordet i tredje hjerterspill. Og så kan De prøve å få hentet det fjerde hjerterstikket hvis De ikke har kastet ruter konge på bordet.

Hva om ikke D Kn sitter alene i hjerter? Det ser De allerede første gang fargen spilles, og Deres håp får nå være at Vest la kløver dame fra D x, De får spille på kløveren igjen.

7. SPILL

Et pluss for Culbertson.

Syd har gitt, Ø/V i faresonen

<p>♠ E 10 9 7 6 ♥ K 8 6 ♦ 8 ♣ K 9 6 5</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 80px; height: 80px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ D 8 ♥ E 9 7 6 2 ♦ D 9 2 ♣ D 4 3</p> <p>♠ K Kn 5 4 3 ♥ Kn 10 4 3 ♦ 5 3 ♣ Kn 10</p>
N					
V Ø					
S					
<p>♠ 2 ♥ D ♦ E K Kn 10 7 6 4 ♣ E 8 7 2</p>					

Her meldte Viennaparet slik:

S	V	N	Ø
1 ru	1 sp	2 hj	2 sp
4 ru	—	4 sp?	—
4 gr	—	6 ru	(pass rundt)

Det er ikke systemets feil at paret kommer et hakk for høyt — kortene innbyr ikke til spesielle Vienna-meldinger. Nord er vel for optimistisk med sin spørremelding i spar. Han vet lite om tilpasningen, og den vesentlige del av honnør-

styrken består av damer — i trumfkontrakt ville det nok vært bedre med et par konger i steden.

Culbertsonparet hadde en god og intelligent meldeserie:

S	V	N	Ø
1 ru	1 sp	2 hj	2 sp
3 kl	—	3 ru	—
3 sp	—	4 kl	—
5 ru	(pass rundt)		

Nord har normal ruterstøtte, men nøyer seg med å preferere i 3 ru i annen melderunde og viser med det at han ikke er særlig sterk. 3 sp hos Syd er en oppfordring til makker om å melde tre grand hvis han har sparhold. Nord's 4 kl benekter sparhold og viser samtidig at han har støtte i både kløver og ruter. En god melding, den forteller tre ting på en gang! Syd går rett i utgang med 5 ru, og meldingen er samtidig en oppfordring til Nord om å gå i seks, men Nord har vist hva han har og passer.

Ingen tvil om resultatet: Vienna ble dømt ti en bet, Culbertson fikk + 400.

Som belønning fikk Culbertsons Syd føre spillet i fem ruter. Spar ess kom ut, og spilleren trumfet neste sparspill. Så spilte han hjerter ess og liten hjerter til trumf. Deretter ruter ess, ruter til damen og nok en hjerter til trumf. Så kløver ess og liten kløver. Vest la lavt, men bordet tok likevel damen. Vest fikk neste kløverstikk, men Syds siste kløver kunne trumfes på bordet — 11 stikk.

Bra nok spilt, men det kan gjøres enda bedre etter at Syd har trumfet hjerter første gang. Da skal han ikke trekke ruter ess, men liten ruter til damen på bordet. Så en ny hjerter til trumf og ruter til bordets nier. En tredje hjerter trumfes på egen hånd — nå er bordets siste hjerter godspilt, og all hjerter er eliminert fra motpartens hender. I niende stikk trekker Syd kløver ess, og stillingen er:

	♠ —										
	♥ 9										
	♦ 2										
	♣ D 4										
♠ 10	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 4 3
	N										
V		Ø									
	S										
♥ —		♥ —									
♦ —		♦ —									
♣ Kn (!) 9 6		♣ K (!)									
	♠ —										
	♥ —										
	♦ K										
	♣ 8 7 2										

Kløver konge er nå med hensikt plassert hos Øst fordi Culbertsons Syd ville gått bet med sin spillemåte om sitsen hadde vært slik. (Da ville Øst hatt hjerter knekt igjen i tillegg til kortene ovenfor, og beten ville vært sikker.) Men her går det annerledes: Syd trekker kløver til damen, Øst stikker med kongen, men må gi spar tilbake. Syd trumfer med kongen, blindemann kaster kløver og vinner resten.

Med den siste spilleføringen vinner altså Syd om Vest har kløver konge og dessuten om Øst har den singel eller dobbel.

8. SPILL

Tempo

- ♠ KD 5
- ♥ EK 7 4 3
- ♦ 6 3
- ♣ D Kn 4

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ E 3 2
- ♥ D 8
- ♦ ED Kn 4
- ♣ E 6 3 2

Et makkerpar som skal få være anonymt, meldte slik:

N	S
1 hj	3 gr
4 gr	5 hj
5 sp	6 sp (pass rundt)

Det trenges ikke å sette utropstegn etter de siste meldingene, de roper selv mot himmelen. Åpningsmeldingen og svaret tre grand er greie nok,

det siste viser jevn fordeling og 15—17 honnørpoeng. Nord spør etter ess med fire grand, Syd svarer etter romersk Blackwood fem kløver, som her viser tre ess. Nord har glemt at paret bruker romersk Blackwood og tror at Syd ikke har ess (hva skulle Syd da meldt tre grand på?), og melder fem spar. Unaturlig fargemelding på femtrinnet er redningen når man kommer for høyt etter Blackwood, den ber makker melde fem grand. Syd tror at makker er spesielt interessert i spar ess for en mulig storeslem og viser det med seks spar. Nord skjønner ingen ting og passer. Spillet skal gå i seks grand, og Vest spiller ut spar knekt. Så bør Syd foreta en grundig vareopptelling og vurdering:

Hvor mange stikk i spar? Tre.

Hvor mange stikk i hjerter? Tre sikre, fire hvis hjerteren sitter 4—2, fem hvis den sitter 3—3.

Hvor mange stikk i ruter? Tre med kongen hos Øst.

Hvor mange stikk i kløver? Tre hvis fargen sitter 3—3, eller hvis Vest har kongen. (Det skal altså ikke tas finesse, kløveren bør spilles om nødvendig to ganger fra Syd mot bordet.)

Vinnes spillet hvis hjerteren sitter 4—2, som er mest sannsynligi? Ja, men da må Øst ha både kløver og ruter konge. Det blir tre stikk i spar, fire i hjerter, tre i ruter og to i kløver. Men sjansen for at det skal sitte slik, er bare 12 prosent — la oss se om det finnes andre kombinasjonsmuligheter. Vinnes spillet med gunstig sits i hjerter (3—3) og kløver? Ja, det blir tre spar, fem hjerter, tre kløver- og ett ruterstikk.

Vinnes spillet med gunstig sits i hjerter og ruter?
Ja, da blir det tre ruter- og ett kløverstikk.

Endelig, vinnes spillet med gunstig sits i kløver og ruter? Ja, da trenges det bare tre hjerterstikk. kløver må det alltid avgis et stikk.

Og et siste spørsmål; Hva skiller kløverfargen fra de andre? I hjerter og ruter kan stikkene eventuelt tas uten at motparten kommer inn.

Altså må kløveren prøves først. Første stikk tas på hånden, så liten kløver mot bordets knekt. Får den beholde stikket, spilles hjerter til hånden og ny kløver mot bordet. Sitter kløveren slik at det bare blir to stikk, må både hjerter og ruter sitte gunstig. Men stikker Vest annen gang og gir spar tilbake, prøves først hjerteren. Sitter ikke den rundt, har bordet ennå innkomster til å ta finesse i ruter to ganger. Her gjelder å prøve fargene i riktig rekkefølge.

9. SPILL

Opplysende dobling.

Nord har gitt, ingen i faresonen.

♠ D 10 9 8 6 5 3	<table style="border-collapse: collapse; width: 80px; height: 80px;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 7
N					
V Ø					
S					
♥ 10 9 8 7 6		♥ KD 5 2			
♠ —		♦ 9 7 5 3			
♣ 7		♣ Kn 10 6 4			
♠ E Kn 4 2					
♥ Kn 3					
♦ 10 8 6 4 2					
♣ D 8					

Meldingene:

S	V	N	Ø
		1 kl	—
1 ru	2 gr	4 gr	—
5 ru	—	7 ru	(pass rundt)

Vest to grand er en slags opplysende dobling som ber makker velge mellom de to umeldte farger — så for så vidt kunne han like godt doblet. Siden

Øst ikke kunne melde over Nords 1 kl, skjønte Vest at motparten måtte ha store kort til sammen og fortalte at han var godt preparert til å stampe i spar eller hjerter. I dette tilfelle tjente «doblingen» også til å opplyse Syd om at han måtte gå fram med ytterste forsiktighet.

Hjerter ti kom ut, blindemann stakk, og etter ruter ess fikk Sverre Haagensen i Syd se sitsen. I tredje stikk spilte han kløver til damen — denne fargen måtte godspilles, ellers var det ikke sjanser. Når en nå bare ser Nords og Syds kort, er følgende en god spillemåte:

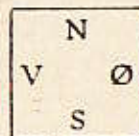
Syd spiller to ganger trumf til, deretter spar konge, kløver ess og en kløver til trumf på egen hånd. Kløveren er nå godspilt, på spar ess kastes blindemanns hjertertaper, og så Syds siste ruter til bordet som står. Men som De ser, går dette ikke her — Øst kan trumfe spar ess. Og kanskje takket være Vests to grand-melding spilte Syd bedre enn godt: Etter kløver dame trakk han også kløver ess og konge og kastet selv sin tapende hjerter. Så ble bordets hjerter trumfet på egen hånd, ruter til knekten og en kløver ble trumfet på egen hånd. Trumfen ble trukket ut, og sju trekk var vunnet. Igjen et eksempel på overflødig kort. Uten spar konge på bordet blir det vanskelig å se den sikreste spillemåten — det blir alt for fristende å kaste en taper på spar ess.

10. SPILL

Noe ufortjent

Syd har gitt, ingen i faresonen

- ♠ Kn 10 8
- ♥ 7 4 3 2
- ♦ K D Kn 5
- ♣ 8 6

- ♠ E 5 4
- ♥ E K n
- ♦ E 7 2
- ♣ E D 7 4 3

Meldinger:

S	V	N	Ø
1 kl	1 hj	—	—
1 gr	—	2 gr	—
3 gr	(pass rundt)		

Vår Syd denne gangen meldte svært forsiktig, men utgangen ble likevel nådd. Vest spilte ut hjerter konge, og nå ber vi Dem føre kortene for Syd. Hva med første stikk?

Den største faren er naturligvis at Vest har fem hjerter og innkomst i kløver. Sitter hjerteren 4—3, er utsiktene bedre, men allikevel må kløveren gi tre stikk for at kontrakten skal vinnes. I første omgang kan De gardere Dem mot at Vest har fem hjerter uten innkomst. De legger altså hjerter knekt, og Vest fortsetter fargen til Deres ess. Hva med kløverfargen?

Det gjelder naturligvis at den sitter slik — og at De spiller den slik — at Vest ikke kommer inn. De må da håpe på at den sitter 3—3 med kongen hos Øst. Videre må De ikke stikke over Østs konge når den kommer på — ellers kan Vest få sin innkomst hvis han har Kn x x.

I de to neste stikkene har De altså spilt ruter til knekten og tatt en vellykt kløverfinesse — bare små kort fra motparten. Nå vet De selvsagt at De ikke må trekke kløver ess, da legger Øst sin konge på esset, og Vest får innkomst.

Kløveren må trekkes fra bordet, derfor tar De ruter ess og liten ruter til blindemann — alle følger.

Vel, den fortsettelsen var litt uforsiktig, men det gikk bra. Så tar De for den stående ruter, siden bordet ikke har andre innkomster.

Gjorde De det, spilte De akkurat som spilleren gjorde i radio, og nå kommer øyeblikkelig kløver konge deisende fra Øst, slik den kom fra Alf Gudbrandsen i radiospillet. Dermed har Vest sikker innkomst til sine betende hjerter med kløver knekt annen bak Dem.

La oss gå tilbake til sticket hvor De var inne på kløverdame: Sitter kløveren slik den må sitte,

har De fire kløverstikk, ett i hjerter og ett i spar, og trenger altså bare tre ruterstikk. De skal gi avkall på det fjerde, De skal ikke en gang ta for ruter ess før De spiller ruter til bordet. Øst kan nemlig være renons allerede tredje gang og kaste sin kløver konge. De skal altså straks spille Deres andre lille ruter til bordet og trekke kløver. Legger Øst kongen, får han beholde for den, legger han liten, tar De esset og spiller nok en kløver. Øst får for kongen, og uansett om han kan spille hjerter eller ikke, er spillet vunnet.

Det er en trøst selv om De spilte feil — De kan nemlig være like heldig som Syd var i radiospillet. Den gang satt Vest igjen med følgende kort da blindemanns siste ruter ble trukket (og Øst hadde kastet kløver konge):

♦ KD
♥ 10 9 8
◇ —
♣ Kn 9

Hva skulle Vest kaste på ruter? Spar gir spilleren et ekstra stikk i spar, hjerter uskadeliggjør den fargen, og kløver — som han faktisk la — gir spilleren hele 11 stikk.

Men neste gang De får disse kortene, bør De ikke regne med at Vest har sparholdet.

11. SPILL

«Kragerøvienna»

Nord har gitt, ingen i faresonen

- ♠ E K Kn 6
- ♥ E K Kn 7 4 2
- ♦ —
- ♣ Kn 9 7

- ♠ D 10 9 3 2
- ♥ 5
- ♦ E 9 4 3 2
- ♣ E 4

Johannes Brun og makker klarte ikke å nå sju spar da de fikk disse kortene, det klarer man antakelig bare ved å melde «Kragerøvienna». Spillet stammer fra Kragerø, og slik gikk meldingene etter det lokale system:

N	S
1 ru	1 gr
2 hj	2 sp
3 kl	3 sp
4 gr	5 hj
7 sp	

Åpningsmeldingen viser kort litt svakere enn vinnagrand — 25 — 32 punkter. Syds 1 gr er sikkert krav til utgang, og de to neste meldinger er naturlige. Hva Nord's 3 kl betyr, kan en bare gjette på — det virker som han ber om flere opplysninger, og at Syd bøyer av. Likevel går altså Nord i sju etter å ha fått vite om to ess hos makker. Virker systemet like godt alltid, er det grunn til å se opp for det.

Ruter konge kommer ut, blindemann legger kjøver sju... og da er spilleren bet. Nei, før det legges noe kort, skal man tenke, og helst like godt som Brun gjorde. Han tellet opp at han hadde ni trumfstikk ved krysstjeling og fire toppstikk ved siden av. Det blir til sammen trettent, men det går ikke å bruke Syds små trumf til å stjele hjerter i tredje — og slett ikke i — fjerde hjerterrunde. Da vil sikkert motparten stjele over. Derfor må det legges *hjerter* fra bordet i første stikk, og spillet går altså slik:

Utspillet stikkes med esset, deretter tas for bordets to høye hjerter og Syd kaster kløver. Inn på egen hånd med kløver ess, og ruter til spar seks. Kløver til spar to, ruter til spar knekt, og kløver til spar tre. De siste fem stikkene vinnes med de fem høyeste honnørene. Dette er en god

plan, Brun vinner hvis kløveren ikke sitter verre enn 5—3 og hjerteren ikke verre enn 4—2 (og Vest må ikke ha singel ruter) — en sjanse på over 60 prosent.

Kommer trumf ut, blir vannersjansene atskillig forringet. Syd må da prøve på å godspille hjerteren, og blir avhengig av sitsen i spar og hjerter. Jo dårligere trumfsitsen er, dess heldigere må hjerteren sitte — og omvendt.

12. SPILL

Lytterne spiller

Lytterne er enkelte ganger blitt oppfordret til å spille med i radio. De får da gjennom høytaleren utlevert en kjent spiller so mmakker og to andre like kjente som motspillere, og det som i virkeligheten skjer, er at en korrekt spilleteknikk demonstreres gjennom spørsmål og råd til lytterne. Et relativt enkelt eksempel er dette:

Syd har gitt, Ø/V i faresonen.

♠ K D Kn 5
♥ 9 8 5 2
♦ 6 3
♣ K 10 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 10 4
♥ E K 7 3
♦ E D 8 2
♣ E Kn

Som Syd får lytteren til råd å åpne med to grand etter Goren. Han får om nødvendig vite at Nords tre kløver er spørsmål etter edel firekortfarge og havner med eller mot sin vilje i seks hjerter. Utspillet er spar to — fordelingsuspill som viser et ulike antall kort i fargen. Hvor mange tapere er det?

Ingen i spar, en i hjerter — og mer må det ikke være hvis spillet kan vinnes. Videre en mulig i ruter avhengig av hver ruter konge sitter — av de to andre rutertaperne kan en kastes på spar, og en kan dekkles med trumf. I kløver er det ingen tapere.

Finnes det noen greiere måte å telle taperne på? Ja, ved å regne Nords hånd som hovedhånd. Vi får da de samme taperne i spar og trumf, en mulig i ruter og ingen i kløver fordi tredje kløver kan dekkles av Syd.

Kan De ikke unngå rutertaper hvis Vest har kongen?

Jo, hvis han må spille opp i fargen.

Hvordan kan han settes inn?

Bare i trumf, det er den eneste farge hvor vi kan avgi stikk. Altså stikker De utspillet på bordet, og trekker to ganger trumf. Øst følger med sekser og tier, Vest med firer og knekt. Nå skal De prøve å ta fra Vest alle hans spar og kløver. Hvilken farge spiller De først?

Kløver. Det er minst fare for at Vest er kort i kløver, stjeler med sin høyeste trumf og frir seg med spar. Faren er større for at Vest stjeler i spar og frir seg med kløver. Legge merke til at De får ingen glede av den gratis kløverfinessen

— ruterfinessen må tas likevel. De spiller altså tre ganger kløver og stjeler på egen hånd. Så tre ganger spar, alle følger. Etter planen fortsetter De nå med hjerter. Hva gjør De hvis Øst kommer inn og spiller kløver?

De stikker på egen hånd med trumf og tar ruterfinessen. Nå får det briste eller bære. Ruterfinessen må De selvsagt også ta hvis Øst spiller ruter. Kommer Vest inn og spiller kløver, kan De også prøve ruterfinessen, men må han spille ruter, har De spillet uansett hvor kongen er.

Hovedsjansen for å vinne spillet er naturligvis at ruter konge sitter riktig. Men De spilte på en tilleggsjanse — hva besto den i?

At Vest ved siden av ruter konge hadde tre hjerter, maksimum fire spar og nøyaktig tre kløver. Har han to kløver, kan han trumfe og fri seg med spar. Har han fem spar, kan han også fri seg.

Trumfskvis uten trumf.

Det ene navnet kan være like godt som det andre på denne besynderlige skvisen som Henning Riise elegant utførte her.

Øst har gitt, N/S i faresonen

♠ 8 6 4 2	N	♠ —
♥ Kn	V Ø	♥ 10 8 7 6 3
♦ ED	S	♦ 10 8 6 4 3 2
♣ KD 9 8 6 4		♣ Kn 3

♠ EK Kn 10 9 7 3
♥ K 5 4
♦ K Kn 9
♣ —

Meldinger:

S	V	N	Ø
2 sp	5 kl	6 kl	—
6 sp	(pass rundt)		

Dette trenger litt forklaring. Syd åpner etter Acol — meldingen er ikke krav til utgang. Vest fem kløver finnes ikke i noe system, og har ytterst små sjanser til å bli innlemmet noe sted i de før-

ste par århundrer. Nord seks kløver er kontrollmelding og viser interesse for storeslem. Syd bøyer av, han har vist hva han har og har ikke særlig bruk for ess i sin renonsfarge.

Kløver konge kom ut og ble trumfet på hånden. Spar ess fulgte, og Syd så til sin forbauselse at det var Vest som hadde trumflengden. Det fulgte liten spar til damen og kløver til trumf — med stigende forbauselse så Syd at Vest ikke engang hadde kløverknekt. Han fant det nå temmelig sikkert at Vest i hvert fall måtte ha ess og dame i ruter, slik at det var to tapere der. Helt sikkert var det at hjerteren måtte sitte skjevt, ellers hadde det vært greit med sju spar — fire hjerter og ett kløverstikk.

Syd spilte to ganger spar til, bordet la kløver. Så hjerter ess og hjerter tilbake til kongen — nå var Vests hånd temmelig tydelig for Syd. Han trakk sin siste trumf, kastet hjerter på bordet og stillingen var blitt:

♠ —	N	♠ —
♥ —	V Ø	♥ 10 8
♦ ED	S	♦ 10 8
♣ D 9		♣ —

♠ —
♥ 5
♦ K Kn 9
♣ —

Nå spiller Syd hjerter til damen. Hva skulle den arme Vest gjøre? Kastet han ruter dame, ble han satt inn på ruter ess og måtte spille kløver til Nords saks. Kastet han kløver, ville Nord få to kløverstikk. Alf Gudbrandsen som Vest ga ikke opp. Han fant et halmstrå som riktignok gjorde det svært greit for Syd, men som allikevel er riktig motspill — han kastet ruter ess. Den eneste sjansen er nemlig at Øst har ruter konge, da vil han komme inn og kan ta et hjerterstikk. Nå fikk Syd tretten stikk, men det var fortjent belønning for godt spill.

14. SPILL

Hva den ene ikke kan, det kan den andre.

Vest har gitt, Ø/V i faresonen

♠ EKD96	<table style="border-collapse: collapse; width: 80px; height: 80px;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td></td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 1054
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 5		♥ E984									
♦ EK73	♦ 654										
♣ E109	♣ 654										
		♠ Kn32									
		♥ KDKn107632									
		♦ 10									
		♣ D									

S	V	N	Ø
	2 kl	—	2 ru
3 hj	3 sp	—	4 sp (pass rundt)

Nord spilte ut ruter dame, og da tieren kom på fra Syd ante Leif Nielsen hva De kan se — at Syd hadde åtte hjerter. Ellers hadde nok Nord spilt ut i fargen. Ruter ti bar et mistenkelig preg av å være en singleton. Vest fortsatte med to gan-

ger spar og så at alle fulgte. Hvordan vil De nå fortsette når De bare ser på Østs og Vests kort? Det er ni sikre stikk, og det tiende kan neppe vinnes ved at ruterer sitter rundt. Heller ikke nytter det å trumfe siste ruter på bordet — hvis Syd har siste spar, kan han trumfe over. Har Nord siste spar, kommer han inn på ruter og spiller spar tilbake. Det er like godt å trekke en runde trumf til, og nå kjenner De altså tolv av Syds kort. Ser De sjansen hvis det trettende er en kløver? De slår kløver ess og har nå full telling på Syds hånd. Og selvsagt også på Nord's — han har både ruter- og kløverholdet, men kan De skvise ham? Nei, Vest kan det ikke, men Syd kan. Vest spiller sine to siste trumf, blindemann legger en ruter og en kløver, og stillingen er:

♠ —	♠ —	♠ —				
♥ 5	♥ —	♥ E 9 8 4				
♦ K 7 3	♦ Kn 9 8	♦ 6				
♣ 10 9	♣ K Kn 8	♣ 6				
	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 10px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 10px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	
N						
V	Ø					
S						
	♠ —					
	♥ K D Kn 10 9 7 3					
	♦ —					
	♣ —					

Nå spiller Vest hjerter fem, Nord viser som ventet renons, og blindemann må hverken stikke med esset eller legge hjerter fire — hjerter åtte

er kortet. Syd må stikke. Fortsettelsen i hjerter er nødtvungen, og først fjerde gang stikker Øst med esset! Vest har i mellomtiden lagt begge sine kløver og en ruter, og Nord må i siste hjerterstikk enten oppgi sitt ruterhold eller gi bordet stikk for kløver seks.

Hvorfor må ikke blindemann legge hjerter fire i første hjerterspill? Fordi det gir Syd høve til å vise seg som en virkelig mester — han legger hjerter tre. Vest blir inne på hånden, og må gi Nord de fire siste stikkene.

15. SPILL

En julespøk.

Syd har gitt, ingen i faresonen

♠ D 9 6 4
♥ 6 3
♦ 9 7 4
♣ 10 9 5 2

♠ E 10 8 5 2
♥ 8 2
♦ 8 5
♣ E K 8 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ Kn 7
♥ E K Kn 10 4
♦ K 10 3
♣ Kn 7 6

♠ K 3
♥ D 9 7 5
♦ E D Kn 6 2
♣ D 4

Før spillet begynte, fikk Rannik Halle som Syd direktiv om å prøve å sikre seg kontrakten i fire fjerter. Det er i seg selv ikke lett, men Halle klarte det slik:

S	N
1 hj	1 sp
2 ru	3 kl
3 ru	3 hj
4 hj	(pass rundt)

Han meldte altså som om han hadde fe mhjerter og fem ruter og fikk nord til å preferere i tredje melderunde. Ference Juszt, som satt Øst, syntes det luktet svidd og doblet ikke, men Halle merket seg at Juszt kom med en lang kommentar (hva den gikk ut på, hørte Halle naturligvis ikke) før han meldte pass, og trakk sine slutninger av det. Situasjonen tilsvareer nøyaktig når en mot-spiller ved spillebordet sier pass etter lang betenkning.

Vest fant heldigvis ikke trumfutsillet som ville ødelagt hele fornøyelsen, kløverfem — fordelingsutspill — kom ut. Spillet utviklet seg slik: Kløverdame fikk stikket, deretter fulgte spar konge og liten spar til bordets ess. Ruterfinesse ble tatt, ruter ess og liten ruter til stjeling med hjerter to — återen er det viktig å spare på. Nå fulgte kløver ess og konge, Øst var avkledd all sin fargeprakt og satt igjen i bare trumfen. Stillingen var etter at Syd hadde vunnet åtte stikk:

	♠ 10 8 5	
	♥ 8	
	♦ —	
	♣ 8	
♠ D 9		♠ —
♥ 6 3		♥ E K Kn 10 4
♦ —		♦ —
♣ 10		♣ —
		♠ —
		♥ D 9 7 5
		♦ Kn
		♣ —

Spar ble spilt fra bordet, og Øst hadde det ikke morsomt. Han valgte å stikke med hjerter ess — Syd la ruter knekt. Øst tok også for hjerter konge og spilte hjerter fire. Syd måtte få to stikk til.

Stikker Øst i niende stikk med hjerter knekt, tar Syd over med hjerter dame og spiller ruter til bordets trumf åtte. Han må da få et stikk til. Men prøv å vinne dersom det er hjerter to som ligger igjen på bordet. Og kanskje hadde toeren ligget igjen dersom Øst hadde kastet ruter konge på Syds ess. Det kunne fått ham til å trumfe tredje ruter med åtteren.

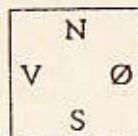
Syd har utgang — i spar og i grand, men det er pussig å se at Syd også vinner ti stikk med sin desidert dårligste farge som trumf — forutsatt trumf ikke kommer ut.

16. SPILL

100 prosent sikkert.

Fire av våre aller beste damespillere fikk utlevert dette spillet — De får til å begynne med bare N/S' hender og meldingene:

♠ E D Kn 7 6 3 2
 ♥ K 3
 ♦ K 5 2
 ♣ 3

♠ 5 4
 ♥ E D Kn 10 9 7 5
 ♦ E Kn 7 6
 ♣ —

Syd har gitt, ingen i faresonen, og meldingene går:

S	V	N	Ø
1 hj	2 ru	3 sp	4 kl
4 hj	5 kl	5 ru	—
5 gr	—	6 hj	(pass rundt)

Siden damene er anonyme, skal det avsløres at Nord egentlig meldte sju hjerter, men det må vi betrakte som en ren forsnakkelse. Det det hele gjelder, er å spille hjem seks hjerter etter utspill av kløver ess. Det trumfes naturligvis av Syd, men så er tiden til å tenke. Motpartens meldinger tyder på skjev fordeling, det er ikke tilrådelig å slippe hverken Øst eller Vest inn før trumfen er ute. Syd trekker altså trumfen ut i to runder, og nå skal De få den verst mulige fordeling — slik den var da spillet forekom — med Syd inne:

	♠ E D Kn 7 6 3 2					
	♥ —					
	♦ K 5 2					
	♣ —					
♠ — ♥ — ♦ D 10 9 8 4 3 ♣ K 7 4 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ K 10 9 8 ♥ — ♦ — ♣ D Kn 9 8 6 5	
N						
V Ø						
S						
	♠ 5 4					
	♥ D Kn 10 9					
	♦ E Kn 7 6					
	♣ —					

De får bekreftet Deres anelse om at det sitter riktig galt både i spar og ruter, og siden spar ikke kan kastes på ruter, må det være rutertaperne som skal kastes på spar. Syd spiller altså spar og ser at Vest er rennons. Legger bordet spar knekt, stikker ikke Øst med kongen, og får ikke godspilt sparen uten å bruke opp den eneste innkomsten — ruter konge. Like ille går det om De

stikker opp med spar ess. Men liten spar også fra Nord redder situasjonen: Øst må stikke og gir kløver tilbake. Syd fortsetter med spar til esset og tvinger ut Østs konge med damen. Ruter konge er innkomst til godspilt spar. Her kan De faktisk i blinde spille liten spar fra begge hender uansett hvordan fargen er fordelt hos Ø/V. Selv om Vest har fire spar, kan De siden ta finessen gjennom ham og godspille fargen. Kan De finne hvilken feil Øst gjorde når De ser alle kortene? Hun skulle doblet Nord's spørremelding i ruter — utspillsdobling. Da spiller Vest ut ruter, gjerne ruter dame, som et forsøk på Lavinthal. Finner så Øst tilbakespillet i spar, kan motspillerne få det hyggelig en stund.

17. SPILL

Nesten 100 prosent

Syd har gitt, alle i faresonen

♠ E 4
♥ K D K n 6 5
♦ K 9 4 3
♣ E 7

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 5
♥ E 10 9 7 4
♦ E 10 7
♣ K 9 8

Meldinger:

S	V	N	Ø
1 hj	2 sp	4 kl?	—
4 gr	—	6 hj	(pass rundt)

Vest spilte ut kløver dame, og Syd kan med rette si at spillet er like så sikkert som at Vest har spar konge — altså nesten 100 prosent sikkert.

Men det sa ikke den Syd som hadde spillet i radio han greide ikke å se den spilleføringen som måtte til. Hvordan er det med Dem?

De kan få de første riktige stikkene: Stikk med kløver ess, trumfen ut — her faller den i to runder. Så kløver konge og kløver til trumf på bordet. Dette lukter avgjort av eliminasjon og innspill, men hva skal De fortsette med?

Ruter konge og liten ruter mot egen hånd. Nå kan i alt fire muligheter inntreffe:

- 1) Øst har begge ruterhonnører. Da må han sette den ene i. De tar over og godspiller lett en ruter til avkast for spartaperen. Vi regner derfor med at Øst legger lavt, De tar tieren, og Vest stikker med honnør.
Vi har tilbake tre muligheter:
- 2) Vest har ikke flere ruter. Da må han spille spar fra kongen eller noe annet til dobbeltrenons.
- 3) Vest har en ruter igjen. Da spiller han den, og bordets fjerde ruter står.
- 4) Vest har flere ruter igjen. Da spiller han også ruter, som De må ta med esset. Øst har ikke flere ruter, og De spiller to ganger trumf, så stillingen blir:

♠ K x
♥ —
♦ D
♣ —

♠ E 4
♥ —
♦ 9
♣ —

♠ D 5
♥ 9
♦ —
♣ —

På hjerter ni må Vest oppgi sparholdet eller kaste sin høye ruter.

18. SPILL

Innspilt?

Øst har gitt, N/S i faresonen

♠ 7 6 3
♥ E 9 8 6
♦ 4 2
♣ K 7 5 4

♠ E D K n 4 2
♥ K 2
♦ K 10 9 3
♣ 9 2

S	V	N	Ø
			1 hj
1 sp	2 hj	—	3 hj
—	4 hj	(pass rundt)	

De synes kanskje det var litt hardt av Vest å melde to ganger på de tynne kortene. Vel, så kan De prøve å bete kontrakten som Syd mot en Øst som spiller riktig. (Da spillet forekom, ga Øst nærmest bort kontrakten.).

Kløver ni er et bra utspill, Øst stikker med esset. Han fortsetter med hjerterfinesse og trekker trumf en gang til. Så følger liten kløver fra spille-

ren, De må legge kløver to. Det er litt kjedelig, toeren viser spilleren at De ikke har flere kort i fargen. Han stikker med kløver konge på bordet, trekker spar tre, Nord legger spar fem, Øst kongen, og De stikker med esset. De fortsetter med spar dame, Nord legger åtterten og Øst nieren. Og nå er spørsmålet, er De innspilt eller ikke?

Selvfølgelig er De ikke innspilt. De kan jo spille Dem fri med spar knekt, Øst kan ikke ha spar ti igjen, da ville han ikke satt kongen i første gang. De fortsetter altså med spar knekt, men spilleren legger liten kløver, og nå er De innspilt! Enten må De spille fra ruter konge, og da kan De gå ut fra at Øst har E D. Eller også må De spille spar, bordet legger ruter og kan dekke to rutertapere hos Øst.

I sjuende stikk skulle De altså ikke fridd Dem med spar knekt, men med *liten spar*. Et riktig resonnement førte til at Øst ikke hadde flere spar, altså må makker ha spar ti. Øst kan ikke slippe ham inn, han må trumfe sparspillet og går bet med denne hånden:

♠ K 9
♥ D Kn 10 7 4
♦ E D 5
♣ E 8 6

En Konge for meget.

Bjørn Larsen/Jens Magnussen og Gunnar Johansen/Odd Larsson satt henholdsvis N/S og Ø/V i dette spillet:

Syd har gitt, ingen i faresonen

♠ D 4 3
♥ E K 6
♦ 8
♣ E Kn 7 6 4 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K Kn 10 9 7
♥ 10 7 3 2
♦ K 10 3
♣ —

Meldinger:

S	N
1 sp	2 kl
3 sp	4 gr
5 ru	6 sp

Vest spiller ut spar åtte. Syd bør se at hans beste sjanse ligger i å godspille kløver. Sitter den 4—3, trenger han tre innkomster på bordet for å godspille den, og en for å hente den. Han har også fire innkomster, to i hjerter, spar dame og en ruterstjeling, men da har han ikke råd til å spille ruter fra bordet. Innkomstene må ikke kastet bort til det.

Blindemann må altså stikke utspillet med damen, og en liten kløver spilles straks til trumf. Deretter ruter fra egen hånd! Det har intet å si hvem som kommer inn, og hva tilbakespillet blir, men la oss si at det verste skjer: Vest spiller spar tilbake, og Øst viser renons. (Han fulgte første gang). Syd stikker, trumfer ruter med bordets siste trumf, stjeler nok en kløver og trumfer ut. Hjerter til blindemann, ny kløverstjeling og hjerter til bordet igjen. På tre godspilte kløver forsvinner Syds tapere.

Det er ikke første gang det hender at Syd har for gode kort. Hvis han bare har tre små ruter, er det meget lettere å se poenget — ruter konge er ikke bare overflødig, men simpelthen villedende. Det var da også ruter konge som førte Jens Magnussen på gale veier. Han stakk utspillet på egen hånd, spilte hjerter til bordet og ruter tilbake mot kongen — i håp om at Øst hadde esset. Vest stakk og kom etter lang tenkning til at blindemann måtte ha mer enn nok innkomster til at kløveren kunne bli godspilt dersom det var det Syd hadde i sinne. Derfor fortsatte Vest med det eneste som kunne gi Syd kontrakten — en kløver. Og nå var ikke Syd sen om å se hvordan han kun-

ne vinne: kløverstjeling på egen hånd og ruter til spar fire. Ny kløverstjeling og spar til damen. Tredje kløverstjeling og en siste runde trumf. Kløveren var godspilt, hjerter ess var innkomsten — og lykken var bedre enn forstanden.

20. SPILL

Konsultasjons-bridge.*Syd har gitt, N/S i faresonen*

♠ D 7 3
 ♥ K 4
 ♦ 8 7 6 4
 ♣ E D Kn 10

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 9 8 6 5 4
 ♥ E
 ♦ E K Kn 3
 ♣ 2

Meldinger:

S	N
2 sp	3 sp
4 gr	5 ru
5 gr	6 ru
7 sp	

Hvilket råd ville De gi Syd for spilleføringen etter utspill av hjerter dame?

Det første bør være å trekke trumf. Her faller den i to runder, og 12 stikk er opplagt. Deretter kan De gi følgende råd for å vinne det 13.:

- 1) kløverfinesse — en 50 prosents sjanse. Litt bedre er det å ta kløveress først og så prøve kløveren gjennom Øst.
- 2) Ruter ess, så inn på bordet og rutefinesse gjennom Øst. Den sjansen er akkurat like god.
- 3) Godspilling av kløverfargen (i så fall må kongen ikke sitte dårligere enn tredje) — kombinert med ruterfinesse. Det må da bare trumfes en gang, og spillet går: 3. kløver ess. 4. kløver til stjeling. 5. Spar til damen. 6. Kløver til stjeling. Hvis kløver konge nå ikke er falt, spilles ruter ess, spar til bordets sjuer og ruterfinesse. Det er et temmelig godt råd — riktignok en ganske liten fare for at Vest stjeler i kløver — men vinnarsjansene ligger over 60 prosent.
- 4) Godspilling av ruter kombinert med kløverfinesse, altså ess, konge i ruter. Faller ikke damen, spilles kløver ess fulgt av damen gjennom Øst. Dette er det beste råd De kan gi — vinnarsjansen er cirka 66 prosent.

Dette siste rådet fikk også en «alminnelig spiller» — Fjernsynets Kari Borg Mannsåker — av ekspert Sverre Haagensen da hun skulle føre kortene i en sending hvor fire selskapsspillere kunne rådføre seg med hver sin ekspert. Her er hele fordelingen:

♠ D 7 3
 ♥ K 4
 ♦ 8 7 6 4
 ♣ E D Kn 10

N V Ø S	♠ 2 ♥ 8 7 6 5 3 2 ♦ D 9 5 ♣ 8 7 3
----------------------	--

♠ Kn 10
 ♥ D Kn 10 9
 ♦ 10 2
 ♣ K 9 6 5 4

♠ E K 9 8 6 5 4
 ♥ E
 ♦ E K Kn 3
 ♣ 2

Rådet var altså i dette tilfelle likelydende med: «Spill først fra deg sjansen til å vinne det 13. stikk i ruter. Godspill deretter Vests kløver konge og gi ham stikk for den». Fru Mannsåkers tillit til bridgeeksperter fikk en varig knekk i det programmet.

21. SPILL

I sjette stikk.

Syd har gitt, N/S i faresonen.

♠ 9 4 ♥ E D Kn 3 ♦ E 7 4 ♣ E 10 8 2	N V Ø S	♠ 6 5 ♥ 9 8 5 2 ♦ 6 3 2 ♣ Kn 7 5 3
--	----------------------	---

♠ E K Kn 7 2
 ♥ K 10
 ♦ K Kn 10 9
 ♣ D 9

S	V	N	Ø
1 sp	—	2 sp	—
3 sp	—	4 sp	(pass rundt)

Vest spiller ut spar ni, Syd stikker og trekker trumfen i to runder. Så ruter konge som Vest stikker, og ruter kommer tilbake. Syd tar en tredje runde ruter, og alle følger.

Så langt kunne vi spilt alle sammen, men det trenges en Leif Christiansen som hadde spillet i radio, til å greie resten. Etter Vests melding å dømme er det stadig tre tapere — to i hjerter og en i kløver, og det later ikke til at Vest vil ha vansker med å fri seg hvis han blir spilt inn i en av fargene. Men Christiansen gjorde det slik: Han tok ikke for sin siste ruter, men spilte kløver ni. Den måtte Vest la gå, ellers får spilleren to kløverstikk. Bordet fikk altså kløver konge, spilte spar til Syd, som nå tok sin siste ruter og kastet blindemanns ene kløver. Kløver dame satte Vest inn, og oppspill til dobbeltrenons eller i hjerter ga det tiende stikket.

Syd kan ikke i sjette stikk ta for sin siste ruter og kaste kløver fra blindemann. Da stikker Vest første kløverspill og frir seg med kløver tilbake. Og kaster blindemann hjerter på siste ruter, spiller Vest kløveren som ovenfor.

22. SPILL

Trumfskvis er lett.

Mandag 27. april 1961 var det nok noen tusen lyttere som gjennomførte trumfskvis — og de fleste kanskje uten å vite det selv. De fikk noen enkle råd — å lytte til meldingene, følge litt med i avkastene, og selv kaste de mest verdiløse kort fra blindemann. Her er kort og meldinger: Øst har gitt, ingen i faresonen:

♠ E 4 2
♥ K K n 7
♦ K D K n
♣ 9 7 6 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 10 3
♥ E D 9 8 4 3 2
♦ E 3
♣ K n

Bjørn Larsen åpnet sin Øst med en kløver, og da forfatteren på vegne av radiolytterne dristet seg til å si to hjerter, ble han av Halle drevet opp i lilleslemmen via Blackwood. Vest spilte ut kløver åtte. Dermed har De allerede fått noen opp-

lysninger — hvilke? Opplysning 1: utspillet er høyest for makker — Øst har alle de høye kløverne. Ikke særlig overraskende.

Opplysning 2: Av andre høye kort mangler De bare spar konge og knekt, og av disse bør Øst for sin melding i hvert fall ha kongen.

Vel, Øst stikker utspillet med kløver dame og fortsetter med kongen. Hva gjør De?

De stikker naturligvis høyt, det har De god råd til. Nå viser vareopptellingen at De har 11 sikre stikk og små utsikter til å få tak i det 12.

I slike tilfelle kan det neppe være galt å trumfe ut og ta noen stikk. De kan spille som en riktig nybegynner, spille fem ganger hjerter og kaste spar to og spar fire fra bordet. La oss videre reg med at en begynner vil ha en viss aversjon mot å spille fra seg sin siste trumf, han vil heller gå løs på en annen farge, hvor han har mange høye kort, altså ruter. Det er verd å se på stillingen før siste ruter spilles fra bordet:

♠ E
♥ —
♦ D
♣ 7 6

♠ D 10 3
♥ 4
♦ —
♣ —

Hittil er ingen høye kort falt fra motparten. På ruter dame legger Øst spar fem og Vest ruter ti. Hva vet De nå?

At Øst har igjen kløver ess og ti. Vest har dem nemlig ikke, og de er ikke falt. Og hva er Østs 13. kort?

Det må være spar konge, som heller ikke er falt. Blindemann trekker spar ess, kongen kommer seilende, og resten står.

Legger Øst kløver ti i tiende stikk, vet De på samme måte at han har kløver ess alene igjen. De spiller kløver sju, esset kommer på, De trumfer, og bordet står.

23. SPILL

Til alles overraskelse.

Vest har gitt, ingen i faresonen.

N	♠ E 10 5 3
V Ø	♥ Kn
S	♦ Kn 10 9 7 3 2
	♣ K 4

♠ K 2
♥ E D 10 8 6 4
♦ 6 5
♣ E 8 2

Meldinger:

V	N	Ø	S
1 kl	—	1 sp	2 hj
3 ru	3 hj	5 ru	(pass rundt)

Nord spiller ut hjerter to, Syd stikker med esset, og fra Vest kommer treeren. Dette utspillet har sammen med meldingene fortalt Dem meget om Vests fordeling. Etter meldingene bør han ha fem kløver og fire ruter. Hvis Nord har spilt ut i hjerter fra kongen tredje, har Vest tre hjerter og singel spar, og kontrakten står. Mer sannsynlig er det at Nord har meldt på fordeling, at han

har spilt ut fra fire små hjerter — da har Vest to hjerter og to spar. Vest kan ikke ha singel hjerter — da hadde Nord ikke spilt ut toeren.

Kan dette hjelpe Dem til å finne den fortsettelsen som Bjørn Larsen fant? Oppgaven var egentlig tenkt som en relativt lett spilleprøve for Vest, men det greide Larsen som Syd å ødelegge med et høyst uventet tilbakespill.

Når blindemann har så mange trumf som her, kan det ofte være klokt også av motspilleren å betrakte den som hovedhånd. Utenom hjerterstikket har blindemann en taper i kløver, men neppe mer. I spar ser det også ut som det er en sikker taper dersom Vest har to kort i fargen. Men når det bare er en taper i kløver og fargen samtidig er på fem kort, er det en reell fare for at blindemanns små spar kan forsvinne på godspilt kløver.

Altså må et eventuelt sparstikk etableres før kløver ess blir drevet ut. Det går utmerket dersom makker har damen, men hva om Vest har den? Da er det bare ett kort som kan få ham til å gjøre feil, og derfor returnerte Bjørn Larsen spar to i annet stikk. Vest som så disse kortene:

♠ D 7	N	♠ E 10 5 3
♥ K	V Ø	♥ —
♦ E K D 8	S	♦ Kn 10 9 7 3 2
♣ Kn 10 7 6 5		♣ K 4

syntes det var mer naturlig at Syd spilte fra knekten enn fra kongen, og det må man være enig med ham i. Han la spar sju, Nord kom på med knek-

ten, og det betende sparsticket var etablert i tide. Kommer spar to ikke tilbake, går det nøyaktig slik som Syd fryktet. Spilles det for eksempel trumf, stikker Vest, trekker en gang trumf til og hjerter konge med kløveravkast. Så kløver til kongen og esset, og selv om Syd nå skulle finne på å spille spar to, stikker bordet med esset. Vest går hjem på ruter, kniper Nords kløverdame mot trumf og har enda en ruteinnkomst til tre godspilte kløvere, som tar seg av bordets spartapere.

24. SPILL

Forsmedelig skvis.

Syd har gitt, alle i faresonen.

♠ K 8 6 5	N	♠ E 4 3
♥ K 9 7 3	V	♥ 6 5 4
♦ E K Kn	Ø	♦ D 10 9 6 2
♣ E 10	S	♣ D 4

♠ D Kn 10 9
♥ E D Kn 10 8
♦ 7
♣ K Kn 8

S	V	N	Ø	
1 hj	1 gr	—	2 ru	
—	2 gr	—	3 gr	(pass rundt)

Ø/V melder Vienna, men det kan en bare merke på Østs to ruter, som bruker systemet slik at to ruter viser en positiv hånd med meldbar ruter.

Culbertson-spillere ville vel meldt to eller tre grand på hånden.

Det er ikke lett å se at spillet skulle ende med at Syd skulle bli skviset av et kort i sin egen langfarge — hjerter — men slik gikk det. Nord spilte ut hjerter to, og Syd fikk beholde stikket for tieren. Han fortsatte med hjerter knekt, og spilte stakk med kongen. Deretter trakk han fire ganger ruter, så stillingen ble:

	(likegyldig)				
♠ K 8 6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 80px; height: 80px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 4 3
N					
V Ø					
S					
♥ 9 7		♥ 6			
♦ —		♦ 10			
♣ E 10		♣ D 4			
	♠ D Kn 10				
	♥ E D				
	♦ —				
	♣ K Kn				

Ruter ti ble spilt, og Syd valgte å legge hjerter dame, Vest kastet spar. Hjerter fra bordet stakk Syd og spilte spar, som Vest stakk med kongen. Og nå fulgte hjerter ni, bordet kastet kløver, og Syd var skvist igjen. 11 stikk.

Det hjelper ikke om Syd legger spar på ruter ti. Vest legger fortsatt spar, og så følger tre ganger spar, som skviser Syd på nytt. Han kaster hjerter, og hjerter fra bordet godspiller så Vests nier. Like ille går det om han legger kløver på ruter ti. Sannheten skal fram: Da Nord skulle spille ut, fant han egentlig det inspirerte kortet kløver

fem. Det betar kontrakten. Men i dette spillet var det meningen at Vest skulle få vise sine kunster, og Nord fikk derfor direktiv om å spille ut i makkers farge.

Det direktivet bør også De følge hvis De vil unngå en overhøvling av makker etter spillet.

Lønnsom ekstravaganse.*Øst har gitt, alle i faresonen.*

♠ 4 3
 ♥ D Kn 6 4 2
 ◇ Kn 9 8 4
 ♣ D 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ E D Kn 9 8 7 6 5
 ♥ 7
 ◇ 5
 ♣ E K 2

Meldinger:

S	V	N	Ø
			1 ru
x	xx	1 hj	2 ru
4 sp	x	(pass rundt)	

Vest spiller ut ruter konge og får sjueren fra makker. Han fortsetter med ruter ti. Ser De noen fare?

Tilsynelatende er det bare tre tapere — en i spar en i hjerter og ruterstikket motparten har fått. Men Vest har doblet, og det har han neppe gjort uten K 10 2 i trumf, det bør De i alle fall gå ut fra. Og da finnes det en reell fare — at Øst kommer inn på hjerter og spiller ruter. Uansett hva De trumfer med, må Vest da få to sparstikk. Men foreløpig kan De vel stikke ruter ti over med knekten?

Nei, legg liten ruter. Hvis Øst også legger liten, kan De bare kaste Syds hjertertaper, og all fare er avverget. De legger altså ruter åtte, men Øst er på høyden og stikker over med damen. De må selvsagt trumfe, ellers er katastrofen der straks. Og stadig må De hindre Øst i komme inn — hvordan?

De trekker kløver til damen og spiller ruter Kn. Øst må stikke med sin siste honnør for at De ikke skal få kastet hjerter. Og hva gjør De nå? De kan ikke kaste hjerter, for da blir Øst inne og spiller ruter.

De trekker kløver til damen og spiller ruter Kn. Vest for spar ti og dessuten stikk for spar konge og hjerterstikk. Heller ikke kan De trumfe med spar knekt, Øst kaster bare et likegyldig kort og får saks over Deres resterende sparhonnører. Det gjenstår altså ikke noe annet enn å være råflott og bruke trumfesset. Riktignok godspiller De også da et ekstra sparstikk for Øst, men det får han ikke stor glede av hvis De fortsetter å være flott. Etter trumfess spiller De kløver ess og konge, som De stikker med trumf på bordet. Stillingen er:

♠ K 10 2
♥ K 5 3
♦ —
♣ Kn

♠ 4
♥ D Kn 6 4 2
♦ 9
♣ —

	N	
V		Ø
	S	

♠ —
♥ E 10 9
♦ 6 3 2
♣ 10

♠ D Kn 9 8 7 6
♥ 7
♦ —
♣ —

Nå spilles den stående ruterer fra bordet, Syd legger hjertertaperen, og noe mer enn to sparstikk kan motparten aldri få.

Denne spillemåten helgarderte mot at Vest hadde spar K 10 2. Var det noen fare ved å spille slik — hvis kortene hadde sittet annerledes?

De ville gått unødvendig bet dersom Øst tross alt hadde hatt en spar — det måtte vært tieren — og ikke mer enn to kløver. Men da måtte Vest ha hatt seks kløver og ville neppe ha meldt som han gjorde.

Familiebridge I

Når Aslaug Ramn Johansen med ektemann og Rannik Halle med frue spiller i radio, blir det familiebridge av noe høyere kvalitet enn vi andre er vant med hjemmefra. Det første paret satt N/S, det andre Ø/V, og her er det ene spillet:

Nord har gitt, ingen i faresonen

♠ EK 7 3 2
♥ K 8
♦ E 5
♣ E 7 5 4

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 8 4
♥ E 9 7 2
♦ D Kn 10
♣ 10 3 2

♠ Kn
♥ D Kn 6 3
♦ 8 7 6 3 2
♣ K 9 6

♠ 10 9 6 4
♥ 10 5 4
♦ K 9 4
♣ D Kn 8

Meldinger:

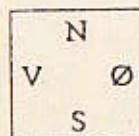
	V	N	Ø
S	—	1 sp	—
2 sp	—	3 kl	—
3 sp		4 sp	(pass rundt)

En korrekt og naturlig sluttmelding. Den som vil pirke, kan alltid si at Nord like godt kunne meldt rett i utgang etter Syds to spar. Når Syd preferer i tre spar, benekter kan jo tilleggsverdier, og slem kan det aldri bli snakk om. Men meldingen tre kløver er slett ikke overflødig likevel Nord hadde ikke lyst til å ta avgjørelsen med en gang, hun ville tenke seg om, og fikk ved å melde tre kløver en hel rundes ekstra betenkningstid. Utspillet var ruter dame, og Nord så straks at det var sjanser for eliminasjon. Hun stakk på egen hånd, trakk to ganger spar og fant at Øst satt igjen med damen. I fjerde stikk spilte hun ruter til kongen og trakk kløver dame. Vest brukte kongen, Nord esset, og kløver ble spilt fra Nord igjen. Øst la kløver ti, som er spillets viktigste kort. Legger han ikke kløver ti, bruker blinde-mann knekten, trumfer en ruter og spiller et sort kort. Øst kommer inn og kan ta to stikk, men må så spille hjerter opp til kongen. Men med kløver ti på bordet var det ikke mer sjanser til å vinne. Nord fortsatte som ovenfor — blindemann stakk med knekten, en ruter ble trumfet, og så trakk spilleren kløver i håp om at Øst også hadde kløver ni. Men Vest kom inn og spilte hjerter som detroniserte Nord's konge — en bet etter riktig spill fra begge parter. Vest ble i milde ordelag bebreidet av makker fordi hun straks stakk med kløver konge istedetfor å vente. Men til argumentet at denne gangen spilte det ingen rolle, hadde ektefellen intet å si.

Familiebridge II

Øst har gitt, Ø/V i faresonen.

♠ 63
♥ Kn
♦ EKDKn10863
♣ 92

♠ 10
♥ EKD1074
♦ 4
♣ D7643

Meldinger:

S	V	N	Ø
			2 sp
3 hj	4 ru	—	4 hj
5 kl	6 ru	—	6 sp (pass rundt)

4 hj er spørremelding og fastsetter vel egentlig ruter som trumf, men Halle var her bestemt på at kontrakten skulle gå i spar. Når Syd meldte fem kløver, var det både for å gjøre det vanskelig for motparten og for å finne en brukbar stamp. Etter Syds melding skal Vest egentlig svare fem ruter, som viser annen kontroll i hjerter og ruter ess. —Hadde Syd ikke meldt, ville fem ruter

vært avslag, men når Syd melder, heter avslaget pass.) Vests svar er altså ukonvensjonelt, men logisk vel fundert — med meldingen ville hun vise at hun hadde de ønskede kontroller og samtidig en lang, uangripelig ruterfarge. Ektefellen holdt på sitt, og kontrakten ble altså seks spar. Syd startet med hjerter ess, alle fulgte. Hvordan vil De fortsette?

Dersom De akkurat nå har et lyst øyeblikk, kan De kanskje resonnerer slik: «Øst må ha en lang, gående sparfarge, ellers kommer beten av seg selv. For å kunne forsvare sin toåpning må han også ha ess og konge i kløver. Har han så meget som to ruter, må han alltid vinne. Har han bare en ruter, kan jeg gjøre det vanskelig for ham ved å spille ruter straks, da mister han en innkomst før han får trumfet ut. Men har Øst egentlig noe valg? Han må stikke på bordet, trekke en gang spar og dermed mine eneste trumf. Han er tvunget til å fortsette med hjerter til stjeling hos blindemann og får kastet to tapere til på ruter.» — Så kommer den lyse idéen: «Hva om Øst errenons i ruter? Jo, da kan han betes, dersom jeg trekker en høy hjerter i annet stikk. Blindemann får sin innkomst for tidlig, og min spar ti hindrer at ruterfargen blir utnyttet.» Naturlig nok kom spillets Syd ikke lenger enn halvveis i resonnementet — han spilte ruter for å hindre Øst i å utnytte ruterene. Her er hele fordelingen etter første stikk:

<p>♠ 6 3 ♥ — ♦ EKDKn10863 ♣ 9 2</p>	<p>♠ 9 5 4 2 ♥ 8 5 ♦ 9 7 5 2 ♣ Kn 5</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ EKDKn 8 7 ♥ 9 6 ♦ — ♣ EK 10 8</p>
N						
V Ø						
S						
	<p>♠ 10 ♥ KD 10 7 4 ♦ 4 ♣ D 7 6 4 3</p>					

Syd spilte altså ruter fire, og så gikk det nøyaktig slik som vår imaginære, geniale Syd forestilte seg ovenfor = Øst fant den eneste mulige spillemåten. Han kastet kløver i ruterstikket, trakk spar til esset, hjerter til bordets trumf, og de siste taperne forsvant på stående ruter. Sjansen var ikke stor, men Syds meldinger gjorde det atskillig mer sannsynlig at sitsen var slik den måtte være.

Seks spar kan altså betes, men seks ruter står mot ethvert motspill. Så man skal stole på fruene — også ved kortbordet.

Spar to i hovedrollen.

Vest har gitt, N/S i faresonen.

	♠ E D K n 10 7										
	♥ E K D										
	♦ D 8 6 3										
	♣ 9										
♠ 3		♠ 9 6 5 2									
♥ K n 10 9 8 2		♥ 7 6 5 4 3									
♦ E K n 10		♦ 9 7 2									
♣ E K 8 5		♣ 2									
	<table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ K 8 4										
	♥ —										
	♦ K 5 4										
	♣ D K n 10 7 6 4 3										

Meldinger:

V	N	Ø	S
1 hj	2 sp	4 hj	5 sp
			(pass rundt)

Spillet er sendt inn fra Stokmarknes, og der gikk det slik: Kløver to kom ut, Vest stakk og ga kløver fem tilbake, som Nord trumfet høyt. Han tok straks sin tre høye hjerter og kastet

alle blindemanns ruter. Så fulgte ruter til stjeling på bordet og kløver til høy stjeling på egen hånd. Samme operasjon ble gjentatt en gang til, spilleren hadde åtte stikk og stillingen var:

	♠ 10 7										
	♥ —										
	♦ D 8										
	♣ —										
♠ 3		♠ 9 6 5 2									
♥ K n 10		♥ —									
♦ E		♦ —									
♣ —		♣ —									
	<table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ K										
	♥ —										
	♦ —										
	♣ D K n 10										

Nord var inne og spilte ruter åtte. Øst la spar to, og blindemann spar konge. Kløver dame fra bordet trumfet Vest med spar tre, men Nord var fullt klar over trumfsitsen og la med sinnsro ruter dame. Øst måtte stikke over med spar fem og deretter spille opp til Nord's saks. — Men hovedrollen? Jo, den var klar for spar to, men Øst var ikke oppmerksom på tilbudet. Når Nord spiller ruter åtte, skal Øst ikke legge spar to, men spar fem. Når så Vest i neste stikk trumfer med spar tre, kan Øst legge spar to. Da blir Vest inne og kan spille gjennom Nord's trumfsaks.

I radiospillet fikk spar to heller ikke sin hovedrolle, takket være et meget smart trekk av Bjørn Larsen, som satt Nord. Han kom inn på egen

hånd ved å stjele kløver høyt i annet stikk og spilte så ruter dame. Vest mente med god grunn at han forsto Nord's plan. Hans egne kort og meldingene tydet på at Nord hadde seks trumf. Nå aktet Nord å etablere en innkomst til hos blindemann, slik at han kunne trumfe ut i tre runder og bli inne på bordet. Deretter skulle kløver ess presses ut mot trumf, og ruter konge ville bli innkomsten til godspilt kløver. Men det skal han bli blå for, tenkte Vest, og stakk ikke ruter dame.

Det var akkurat det Larsen håpet på. Han fortsatte med sine tre høye hjerter og kastet ruter på bordet. Tre stjeler hos blindemann og tre hos Nord med høye trumfer ga så de nødvendige 11 stikk.

Vest kunne betet ved å stikke ruter dame med esset og spille kløver. Da får Øst trumfstikk til slutt, men Vest var ikke synsk.

Ruter to i hovedrollen.

Øst har gitt, alle i faresonen

♠ K D Kn 9 8

♥ 5

♦ 7 6

♣ K D Kn 10 8

♠ 3

♥ K D 8 7 6 4

♦ E D 9 8 4

♣ 9

♠ E 10 7 6 4 2

♥ 3

♦ K 10 2

♣ E 7 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ 5

♥ E Kn 10 9 2

♦ Kn 5 3

♣ 6 5 4 3

V

2 hj

3 ru

5 ru

Ø

1 sp

2 sp

4 ru

Nord våget ikke å melde tre kløver og skulle nå spille ut. Han har et sjeldent utvalg av utspillskort — det er mye som taler for utspill i alle

Skjult fare.*Syd har gitt, alle i faresonen*

- ♠ E 10 4
- ♥ E Kn 6
- ♦ K Kn
- ♣ K 10 8 7 2

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ K D 8 6 5
- ♥ 3 2
- ♦ E D 4 2
- ♣ E 9

Å melde sju spar her skal hverken forlanges eller tilrådes, men det kan gjøres, for eksempel slik:

S	N
1 sp	3 kl
3 ru	4 gr
5 hj	5 gr
6 ru	7 sp

Vest spiller ut hjerter ti, De stikker med esset og tar et overblikk. Det ser slett ikke ille ut, hvis sparen sitter pent og kløveren ikke er verre enn 4—2, skulle det være lett å få 13 stikk fordi en kløver kan godspilles til avkast for Syds hjertertaper. Slik tenkte Leif Christiansen også, og vi kan betro Dem at kortene sitter ikke dårligere enn antydnet ovenfor. Allikevel kom han senere til andre resultater. Nå kan De føre spillet videre selv — De trekker først spar ess, så spar til kongen. Alle følger, annen gang legger Øst til Deres glede spar knekt.

Nå ser De kanskje også at det er to veier å gå. Hjertertaperen kan som nevnt kastes på kløver, eller den kan stjeles på bordet. Det siste går dersom Vest, som sitter igjen med spar ni, også har minst fire ruter og minst tre kløver. I så fall kan blindemann ta for ruter konge og knekt, Syd kommer inn med kløver ess — på ruter ess og dame kastets bordets to små hjerter. Syds hjertertaper trumfes med spar 10, kløver konge og kløver til trumf — resten står. Men dette er en dårlig sjanse, det er bedre å holde fast ved den første planen, selv om spillet ikke er så lett som det så ut til å begynne med. Sitter ikke kløveren 3—3, må nemlig Syd bruke to trumf til å godspille kløver og en til trumfe ut med. Hvordan skal han da komme hjem og få for sine egne høye ruter?

Vel, De kan ikke annet enn å prøve: Kløver ess, kløver konge og liten kløver til spar dame. Meget fornuftig — Vest, som har spar ni, var renons.

Nå følger liten spar til tieren, Øst legger hjerter dame. Så følger fjerde kløver til Deres siste trumf.

Stillingen:

♠ —	♠ —
♥ Kn 6	♥ ??
♦ K Kn	♦ ??
♣ 10	♣ —
♠ —	♠ —
♥ 3	♥ ??
♦ ED 4 2	♦ ??
♣ —	♣ —

Ingen av motspillerne har kastet ruter, altså har en av dem minst fire. Syd er inne — hvordan skal spilleren få resten av stikkene? Jo, det har Øst fortalt Dem da han la hjerter dame i sparticket. Etter utspillet er han markert med begge hjerterhonnører, og han ville ikke kastet den ene hvis det ikke var for å beskytte sine rutere. Altså spiller De ruter til knekten. Den stående kløveren fra bordet skviser så Øst i hjerter og ruter. Spilleplanen — for den som ser den fra første stund — gir en god vinningsjans. Syd vinner med kløverfordeling 3—3 og med 4—2 dersom Øst, som er markert med hjerterholdet, også har minst fire ruter.

Hvor stor er sjansen?

♠ 8 5
♥ E Kn 10
♦ D 7 2
♣ D 10 7 5 3

♠ D Kn 3
♥ K D 4
♦ K Kn 5 3
♣ E 6 4

Kontrakten er tre grand. Vest spiller ut spar to. Syd stikker tredje gang, og De kan gå ut fra at sparen sitter 4—4. Hvor stor sjans har Syd til å vinne?

Vår Syd fant ut at den var meget liten — kløver konge måtte sitte singel. Men hun ville ikke tro på julenissen, hun spilte ruter to ganger fra bordet for å gardere seg mot to betar hvis Øst hadde ruter ess annet. Øst stakk annen gang og spilte kløver som Vest fikk for kongen, og med sparticket var beten der.

Det er riktig nok at den sjansen er liten, sannsynligheten for at kløver konge sitter singel, er bare 5.5 prosent. Men det finnes en annen sjanse, vi kan kalle det en psykologisk sjanse, som er verd å sammenlikne med den første. Vest kan se åtte stikk dersom ruterer sitter noenlunde heldig. Hvis det også går an å få lurt seg til et ekstra stikk i kløver før motparten tar for ruter ess, er spillet hjemme. La oss si at Syd spiller en liten kløver fra egen hånd i fjerde stikk. Sett Dem nå på Vests plass, og betrakt egne kort og blindemanns:

♠ 10	♠ —
♥ 9 8 6	♥ E Kn 10
♦ 10 6 4	♦ D 7 2
♣ K 8 2	♣ D 10 7 5 3

N
V   Ø
S

Uten tvil kan det være galt å spille kongen med disse kortene. Det vil gi spilleren kontrakten hvis Syd for eksempel har ruter ess istedenfor K Kn, som han har her. Det er riktigere av Vest å legge liten kløver i håp om at Syd tar finesse på tieren.

Men i dette spillet tar altså Syd kløver dame fra blindemann, driver ut ruter ess, og spillet er vunnet. Hvor stor er så den psykologiske vinner-sjansen?

For det første må Vest ha kløver konge, og den må sitte sammen med to eller tre småkort. Har

Vest K x eller K Kn x, har det ingen hensikt å holde tilbake. Sjansen for at Nord har kløver K x x x eller K x x er omtrent 13 prosent. Men det skal mer til — Vest må ikke ha ruter ess, ellers ser han beten straks. Det er femti prosents sjanse for at Øst har esset — altså må den psykologiske sjansen reduseres til 6.5 prosent. Det er jo ikke meget bedre enn den matematiske sjansen, men til dette kommer noe som er ganske sannsynlig, at Vest ikke er på høyden og spiller feil. Dette spillet forekom først i en turnering hvor Vest satt med både kl K Kn og ruter ess og allikevel la liten da kløver ble spilt mot damen. Et viktig poeng: Lurespillet må planlegges før tredje stikk. Når spar dame vinner stikk, skal bordet legge hjerter eller ruter for å gi Vest inntrykk av at kløverne skal utnytted.

SPILL 32

Godt og enda bedre.

Syd har gitt, Ø/V i faresonen

	♠ 5						
	♥ E 8 7 5 4 2						
	♦ K 2						
	♣ 10 7 5 3						
♠ 10 8 ♥ D Kn 10 9 6 ♦ Kn 8 7 4 3 ♣ 2	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 10px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 10px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ D Kn 4 3 2 ♥ K 3 ♦ D 10 9 ♣ E Kn 9	
N							
V	Ø						
S							
	♠ EK 9 7 6						
	♥ —						
	♦ E 6 5						
	♣ KD 8 6 4						

Meldinger:

S	N
1 sp	2 hj
3 kl	4 kl
6 kl	pass

og Øst doblet kontrakten. Dristig og godt meldt av Jørgen Elvig som også gjennomførte spillet meget pent — med litt hjelp av Østs dobling. Utspillet var hjerter dame, bordet og Øst la lavt,

og Syd trumfet. Han så at spillet kunne vinnes dersom sparen satt 4—3 selv med den skjeve trumfsitsen som doblingen hadde lovet. Syd fortsatte altså med spar ess og liten spar til trumf på bordet. I fjerde stikk fulgte kløver ti som Øst helt riktig nøyde seg med å stikke med knekten, og Syd fikk stikken for damen. Nok en liten spar avslørte sitsen i spar og kløver siden Vest ikke kunne trumfe, og bordet stjal igjen.

Stillingen var:

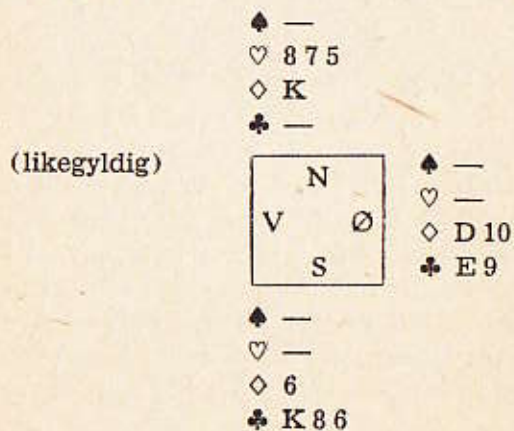
	♠ —						
	♥ E 8 7 5 4						
	♦ K 2						
	♣ 7						
♠ — ♥ Kn 10 9 6 ♦ Kn 8 7 4 ♣ —	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 10px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 10px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ D Kn ♥ K ♦ D 10 9 ♣ E 9	
N							
V	Ø						
S							
	♠ K 6						
	♥ —						
	♦ E 6 5						
	♣ K 8 6						

Siste trumf ble spilt fra blindemann, Øst stakk med esset, Vest la hjerter. Øst valgte å gi hjerter konge tilbake, og også denne gangen stakk Syd med trumf. Han så sjansen til dobbelt skvis, og ville derfor ikke legge hverken spar eller ruter ennå. I neste stikk fulgte kløver konge, Vest la ruter, bordet nok en liten hjerter og Øst sin siste trumf. Så begynte skvisen — Syd spilte kløver åtte, og Vest kunne ikke legge mer hjerter, han måtte oppgi ruterholdet. Bordet ble spilt inn på

ruter konge, og først nå kunne hjerter ess spilles. Det skviset Øst i ruter og spar, og Syd vant sin doblete kontrakt.

All mulig ros til Syd selv om Øst kunne betet kontrakten ved å spille ruter tilbake istedenfor hjerter. Lar spilleren bordet stikke dette tilbake-spillet, kan han ikke spille hjerter ess fordi Øst ennå har en trumf igjen. Blindemann får sin inntøst for tidlig. — Heller ikke kan spilleren stikke på egen hånd, da blir det ingen skvis mot Øst.

Men Syd har et helt sikkert om enn vanskelig spill. I sjette stikk (se diagrammet ovenfor) skal han ikke trekke trumf fra bordet, men spille seg hjem på ruter ess. Hensikten er å dekke opp alle sine spartapere — han kjenner jo sitsen i spar og kløver, og samtidig vet han at Øst har en hjerter igjen — kongen. — Etter ruter ess trekker han altså spar konge og liten spar til bordets siste trumf. På hjerter ess kaster han ruter og stillingen er:

Nå trekker bordet liten hjerter som Øst ikke kan trumfe uten å forære Syd resten. Øst må altså legge ruter, Syd trumfer lavt og spiller ruter til kongen. Med bordet inne og kløver K 8 på egen hånd er han sikker på ett stikk til.

Det hjelper ikke Øst om han i fjerde stikk — første gang kløver spilles — går opp med esset og gir kløver igjen. Da oppstår samme skvisposisjon som Syd fikk til da spillet forekom.

SPILL 33

4-4 fordeling.

Samme Jørgen Elvig satt Syd i neste spill med disse kortene:

Vest har gitt, alle i faresonen.

♠ K D Kn 10 2
♥ 4
♦ D 10
♣ 9 8 7 5 3

Med stigende forbauselse registrerte han disse meldingene — og det gjør vel leserne også:

V	N	Ø	S
1 kl	—	1 sp	—
2 sp	—	3 kl	—
3 sp	—	4 sp	?

De kan trygt doble, det gjorde Elvig, og det ville alle andre gjort. Kontrakten ble altså fire spar doblet, og Syd ville naturlig nok spille ut spar konge. Det fikk han ikke lov til, stikk i mot all teori fikk han beskjed om å spille sin single hjerter, fordi sparutspill ville gjøre det alt for lett for Øst. Hjerter fire kom på bordet, blinde-

man la opp, og nå kan De som Syd få følge spillet stikk for stikk:

♠ 9 5 4 3
♥ D 10 8 3
♦ E 2
♣ E K D

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D Kn 10 2
♥ 4
♦ D 10
♣ 9 8 7 5 3

Bordet la hjerter ti, Nord toeren og Øst stakk med esset. I neste stikk kom liten spar fra spilleren, og Syd måtte naturligvis stikke — Nord viste ikke uventet renons. Syds beste fortsettelse var spar konge som Øst stakk med esset. Så kløver til esset, og Nord viste renons, han hadde altså opprinnelig bare røde kort. Det fulgte to ganger kløver til, ruter ess og ruter til kongen, og ennå to høye kløver fra Øst. Dermed hadde spilleren ni stikk, Øst satt igjen med to trumf og en ruter slik at sluttstillingen ble:

♠ 9 5
♥ D
♦ —
♣ —

(likegyldig)

	N	
V		Ø
	S	

♠ 8 7
♥ —
♦ 8
♣ —

♠ D Kn 2
♥ —
♦ —
♣ —

Øst spiller ruter åtte, Syd måtte stikke høyt og gi bort det tiende stikket for spar 2. Og siden det ikke var robber, kunne ikke Syd en gang trøste seg med 100 for fire honnører.

Et ekstremt eksempel på fordelene ved 4—4 fordeling. Uansett utspill vinner Øst kontrakten mot fire tilsynelatende helt sikre trumfstikk. Her er hele fordelingen:

<p>♠ 9 5 4 3 ♥ D 10 8 3 ♦ E 2 ♣ E K D</p>	<p>♠ — ♥ K K n 9 7 6 5 2 ♦ K n 9 6 5 4 3 ♣ —</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ E 8 7 6 ♥ E ♦ K 8 7 ♣ K n 10 6 4 2</p>
	N											
V		Ø										
	S											
			<p>♠ K D K n 10 2 ♥ 4 ♦ D 10 ♣ 9 8 7 5 3</p>									

Utenom det vanlige.

Ingen i faresonen. Vest har gitt og åpner med en spar

<p>♠ D 10 8 7 5 ♥ D 7 ♦ E 8 6 3 ♣ E 9</p>	<p>♠ E 9 6 3 2 ♥ E 9 6 3 ♦ K ♣ K 6 5</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ K n ♥ K K n 8 4 2 ♦ 9 5 4 2 ♣ 10 3 2</p>
	N											
V		Ø										
	S											
			<p>♠ K 4 ♥ 10 5 ♦ D K n 10 7 ♣ D K n 8 7 4</p>									

Spillerne fikk en temmelig vrien oppgave her: N/S skulle melde og vinne tre grand. Ingen av delene lyktes, spillet forekom i meldekonkurransen mellom Culbertson og Vienna, og Culbertsonparet passet ut Vests åpningsmelding, mens Viennaparet havnet i tre kløver. Den som hevder at tre grand ikke bør meldes, vil neppe bli motsagt, men da spillet forekom første gang i en lagkamp gikk meldingene:

V	N	Ø	S
1 sp	x	—	1 gr
—	2 hj	—	2 gr
—	3 gr	(pass rundt)	

V/Ø opplyste at de brukte fordelingsutspill. Spar fem kommer ut og gjør det klart for alle at Vest har spilt ut fra femkort-farge. Nå kan Syd vinne dersom han resonnerer meget godt, men det tren- ges ikke overnaturlige evner. Syd kan telle mer enn nok stikk dersom han kan beskytte egen hånds innkomster. Samtidig forteller fordelings- utspillet en ting til — at Øst har en honnør singel i spar, ellers hadde Vest foretrukket å spille ut spar dame. Følgelig skal blindemann gjøre noe tilsynelatende bakvendt — han skal stikke ut- spillet med spar ess — spar ni vil eventuelt re- presentere en tredje stopper i fargen. I annet stikk trekker bordet ruter konge som Vest na- turligvis ikke må stikke, ellers er ti stikk opp- lagt. I tredje stikk kløver konge, Vest holder igjen tilbake, ellers får Syd to kløverinnkomster. Det følger kløver til damen, og Vest er nødt til å stikke. Nå har Vest tre brukbare fortsettelser:

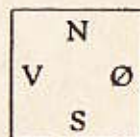
♠ 9 6 3 2		♠ —									
♥ E 9 6 3		♥ K Kn 8 4 2									
♦ —		♦ 9 5 2									
♣ 6		♣ 10									
♠ D 10 8 7	<table border="1"> <tr> <td></td> <td>N</td> <td></td> </tr> <tr> <td>V</td> <td></td> <td>Ø</td> </tr> <tr> <td></td> <td>S</td> <td></td> </tr> </table>		N		V		Ø		S		
		N									
V			Ø								
		S									
♥ D 7											
♦ E 8 3											
♣ —											
		♠ K									
		♥ 10 5									
		♦ D Kn 10									
		♣ Kn 8 7									

- 1) Liten spar. Syd kommer inn og spiller ruter som Vest må stikke (Syd har jo allerede sik- ret seg åtte stikk), og bordet legger hjerter. Nå kan Vest ta to sparstikk, men så må blinde- mann komme inn, og Syd har forbindelse til egen hånd i kløver.
- 2) hjerter dame. Det ser ut som om blindemann må lasjere, men da kan CVest spille liten spar og siden ta beten med to sparstikk når han kommer inn på ruter ess. Derfor må bordet straks stikke med hjerter ess og spille kløver til Syd. Så følger ruter dame og bordet legger spar. Nå kan Vest spille hjerter, men Øst får ikke mer enn to hjer- terstikk — hjerter ti singel hos Syd og nieren tredje hos blindemann stopper fargen tredje gang. Spar konge gir forbindelse til egen hånd.
- 3) Liten hjerter. Nå kan Syd lasjere og vinne, og han vinner også om han i vanvare går opp med hjerter ess. Vests dame blokkerer nemlig fargen når han kommer inn på ruter ess.

Sjånse og tilleggssjånse.

Syd har gitt, ingen i faresonen.

♠ 9 4 3
♥ 9 8 7
♦ D Kn 9 6
♣ E 5 3

♠ E K 8 6
♥ —
♦ E 8
♣ K D Kn 10 8 4 2

Meldinger:

S	V	N	Ø
1 kl	—	1 ru	1 hj
2 hj	—	3 kl	—
6 kl	(pass rundt)		

Utspillet var hjerter seks, Øst stakk med esset, og Syd trumfet. Kløver konge og dame tok ut

motpartens trumf, og nå så det ut til at spillet var avhengig av en ren femti prosent sjånse: at ruter dame var hos Øst. Den fjerde sporen kan jo om nødvendig trumfes på bordet. Men Arne Løken som hadde spillet fant en tilleggssjånse — han spilte ruter ess og liten ruter fra hånden. Det er klart at hvis Vest nå har ruter konge, må han stikke slik at Syds to spartapere kan kastes på ruter dame og knekt, men er ikke spillet tapt hvis Øst har ruter konge? Og er ikke da også dette en femti prosent sjånse?

Nei, for det første får De med sjansen for at ruter konge sitter singel hos Vest, men den er så ubetydelig at at vi behøver ikke å regne med den. Tilleggssjansen er at ruter ti sitter tredje (eller dobbel eller singel). Hvis Vest legger lavt på ruter åtte, går bordet opp med damen, og Øst får kongen. Syd stikker tilbakespillet, går inn på kløver ess og trekker ruter knekt — tieren faller, nieren står, og begge spartapere forsvinner.

Sjansen for at ruter ti sitter høyst tredje er omlag 33 prosent. Kan vi da regne at Syd har 83 prosent sjånse for å vinne — 50 prosent hvis Vest har kongen og 33 prosent hvis tieren sitter gunstig? Nei, regner De på den måten, vil de ofte komme til sjansen for å vinne er over 100 prosent, og da er det noe galt på ferde. Regnestykket må se slik ut: Sjansen for at Vest har ruter konge er $\frac{1}{2}$. Gevinstsjånse: 50 prosent. Sjansen for at Øst har ruter konge er også $\frac{1}{2}$. For å vinne må da ruter ti sitte høyst tredje, sjansen for det er 33 prosent. Gevinstsjånse:

$\frac{1}{2}$ 33 prosent = 16.5 prosent. Tilsammen 66.5 prosent.

Da spillet forekom, hadde Vest ruter konge, så Løken ville gått bet om han hadde tatt ruterfinessen.

SPILL 36

Ti trumf er ikke nok!

Syd har gitt. N/S i faresonen.

♠ 5 4 3
♥ EK 10 5 3
♦ 5 3 2
♣ EKn

	N	
V		Ø
	S	

♠ EK 7
♥ DKn 9 4 2
♦ ED 10 6
♣ K

Via Blackwood kom Syd lett i den forutsatte kontrakten — seks hjerter. Kløver fem kom ut, og Syd baserte helt riktig spillet på eliminasjon: Trumfen ut, vekk med spar og kløver, og så ruter fra bordet. Spilleren dekker Østs kort billigst mulig og får sitt tolvte stikk når vest må spille til ruters eller dobbeltrenons.

Vel, etter stikket for kløver konge trakk Syd trumfen ut i to runder. Inne på bordet spiltes

kløver ess med sparavkast og så begge sparhonnører. Ny hjerter til bordet og siste spar til stjeling på egen hånd. Dermed befant spilleren seg i følgende, litt ubehagelige situasjon:

♠	—						
♥	10 5						
♦	5 3 2						
♣	—						
<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: 0 auto;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">N</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center; padding: 5px;">V</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">Ø</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">S</td> </tr> </table>		N		V	Ø		S
N							
V	Ø						
	S						
♠	—						
♥	4						
♦	E D 10 6						
♣	—						

Alt er i orden bortsett fra at blindemann, ikke Syd skulle vært inne. Det beste spilleren kan gjøre er å spille seg inn på bordet med hjerter og ta finessen, men Vest kan fri seg med kløver og får enda et stikk hvis han har begge ruterhonnører.

Syd burde spilt slik: Etter stikken for kløver konge, trekkes bare en gang trumf. Så begge sparhonnører og trumf til bordet. På kløver ess kastes spar, og siste spar trumfes på egen hånd. Syd har nå to trumfer igjen og kan spille seg inn på bordet og oppnå posisjonen ovenfor med Nord inne. Selv med ti trumf har man altså ikke alltid råd til å trumfe ut straks. Selvsagt er det

en fare for at en av motspillerne kan ha singel spar og to trumf slik at en sparhonnør blir stjålet, men sjansen er liten — under 7 prosent. Faren for at Vest kan, ha begge ruterhonnører er atskillig større — 24 prosent.

Vår Syd — hun heter Ingri Farup fant imidlertid enn meget fiks løsning da hun var inne som Syd i posisjonen ovenfor. Vest hadde nemlig slengt inn en noe lettferdig kløvermelding etter Syds hjerteråpning, og det straffet seg nå. «Vest må i hvert fall ha ruter konge for å melde,» sa fru Farup og spilte ruter dame fra egen hånd. Det stemte, Vest måtte på med kongen, og N/S fikk resten.

To kontrakter.

Nord har gitt, N/S i faresonen.

<p>♠ 10 4 2 ♥ E K 6 ♦ E D 4 2 ♣ K 7 3</p>	<p>♠ 9 5 ♥ 7 2 ♦ K K n 10 ♣ E 9 6 4 3 2</p>	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ K K n 8 7 6 ♥ 9 5 3 ♦ 5 ♣ D K n 10 8</p>
N						
V Ø						
S						
<p>♠ E D 3 ♥ D K n 10 8 4 ♦ 9 8 7 6 3 ♣ —</p>						

Med Jens Magnussen som Syd gikk meldingene:

N	S
1 gr	2 kl
2 ru	3 hj
4 hj	

En normal sluttkontrakt, men Magnussen ble bedt om å spille seks hjerter. Å melde slemmen er rene lettsindigheten, men lettsinn er ikke bare

å forakte — av og til kan en ha glede av det. Slik gikk Magnussen løs på oppgaven etter det hyggelige utspillet av spar ni som ble stukket med konge og ess: Trumfen ble trukket i tre runder, og nå så det ut til at også ruterer måtte sitte svært hyggelig — 2—2 med Kongen hos Vest — for at spillet skulle gå hjem. Altså ruter til damen som holdt, og esset som viste at julenissen ikke hadde gitt spillet. Men så gjelder det å få øye på tilleggsjansen.

Den ligger i at Vest har kløver ess og bare to spar — og det har han som De ser. Syd fortsetter altså med spar til damen og setter så Vest inn på ruter konge. Vest må trekke kløver ess som Syd trumfer, og nå er det bare en ting om å gjøre: At Syd ikke har spilt fra seg ruter tre. Det gjør ikke en god spiller, han beholder ruter tre selv om han i øyeblikket ikke kan se at det kan spille noen rolle. Men nå får ruter tre hovedrollen: Den blir stukket over med ruter fire, og på kløver konge forsvinner Syds spartaper.

Mange ville vel foretrukket å melde tre hjerter på Syds hånd i første melderunde, og det er ganske rimelig at Nord svarer tre grand. Syd liker ikke den kontrakten og melder fire ruter, og så vel utstyrt som Nord da er i makkers to farger, er det ikke urimelig om man havner i seks ruter — en meget sjanserik kontrakt. La hjerter bli spilt ut, det hjelper spilleren minst. Syd stikker på hånden og fortsetter med ruter til damen. Hvis den holder og Øst ikke viser renons, er kontrakten sikker, Syd fortsetter med ruter ess og spiller så alle sine hjerter. Har Vest en stående trumf

igjen, kan han stikke når han vil, men bordet får alltid kastet to spar. Syds spartapere kan stjeles av blindemann, det blir ikke nødvendig med sparfinesse.

Stikker Øst ruter dame med kongen, er spillet fortsatt hjemme hvis ruterer sitter 2—2.

Det lønner seg ikke for Syd å gardere mot ruter konge singel hos Øst ved å gå opp med esset første gang det trumfes. Da vinner han riktignok også uansett sparsits, men det han må betale dyrt for: Det hender tre ganger så ofte at Vest sitter med ruter konge tredje. I så fall må Syr trumfe seg hjem på kløver og spille ny ruter opp mot damen. Vest stikker med kongen og gir ruter igjen, og Syd blir avhengig av at spar konge sitter riktig.

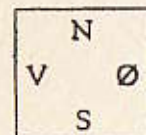
SPILL 38

Innkomster.

Syd har gitt, Ø/V i faresonen.

♠ 10 8 4 2
♥ K 2
♦ D 5 3
♣ K D 10 4

♠ 7 3
♥ E Kn 6
♦ E K 7 6 4
♣ 9 6 2

♠ 9
♥ 10 9 8 7 5 3
♦ Kn 9 8 2
♣ Kn 8

♠ E K D Kn 6 5
♥ D 4
♦ 10
♣ E 5 4 3

Meldinger:

S
1 sp
3 kl
4 gr
6 sp

N
2 ru
3 gr
5 hj

Det kan være tvilsomt om slemmen bør meldes, men spilles skal den. Vest spiller ut kløver konge.

Syd kan like godt stikke straks, og det gjelder å bli kvitt noen av kløvertaperne. Med ruterfordeling 4—3 kan to av dem forsvinne og hvis også hjerterfinessen holder, er spillet hjemme. Først trekkes trumfen ut, det viste seg at Vest hadde fire. Så ruter, konge og liten ruter til trumf. Alle følger, og bare nå Vest har hjerter konge, er alt i orden. Er tiden inne til å spille liten hjerter mot knekten?

Nei, tiden er inne til å tenke seg om. Hjerterfinessen må holde av to grunner: for å få to hjerterstikk og for å få to inntømster til bordet. Vest har vist fire spar, minst tre ruter og utspillet tyder på lengde i kløver. Han er altså kort i hjerter, og da kan det hende han får ubehagelige ideer. Han kan finne på å sette i hjerterkonge for å gjøre det vanskelig — han ser jo at den må falle under esset neste gang. Og gjør han det, blir det bare en inntømst til bordet. Altså må Syd spille hjerter dame. Dekker Vest ikke, tar Syd ny finesse og kaster sin annen kløvertaper på hjerter ess.

En viktig bagatell.

Syd har gitt, N/S i faresonen.

♠ K D 9 4 3
♥ E 6 5
♦ K 3
♣ 7 4 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K n 10 7 2
♥ K 4
♦ E 9 5
♣ E K n 6

Meldinger:

S	V	N	Ø
1 sp	—	3 sp	4 ru
4 gr	—	5 ru	—
6 sp	(pass rundt)		

Ruter åtte kom ut, og Syd kunne straks slå fast at kontrakten var hardmeldt for å si det pent. Ingen skvismuligheter, det lot til at både kløverkongen og dame måtte sitte hos Øst for at slemmen skulle reddes. På den annen side var jo ikke det noen umulighet siden Øst hadde fortalt at han hadde noe pynt og Syd stakk trøstig på bordet

og trakk to ganger trumf — Vest viste renons annen gang. Syd ville se litt mere på sitsen og bestemte seg for å eliminere de røde fargene. Og nå kan De spørre dem selv om det spiller noen rolle i hvilken rekkefølge fargene blir eliminert?

Det gjør det, selv om det ikke er lett å se. Men i alle fall akter De å trekke kløver fra bordet, og da kan det være mest praktisk å fullføre eliminasjonen med blindemann inne slik at æresrunden i trumf unngås. Slik tenkte også vår Syd, han spilte først tre ganger hjerter til trumf på egen hånd — alle fulgte. Så kom ruter ess — Vest var renons — og ruter til trumf på bordet. Tiden var inne til å spille kløver, Øst kom på med tieren, og nå — i siste liten begynte Syd å telle: Øst hadde vist to spar, tre hjerter og sju ruter — han kunne altså umulig ha konge og dame i kløver attpå. Tvertimot, det var hundre prosent sikkert at kløver ti var singel, og det gjorde også kontrakten helt sikker. Syd la kløver seks, og Vest la også lavt. Øst måtte spille ruter til dobbelt renons og kløvertaperen forsvant. Vest kunne naturligvis ikke stikke kløver ti, da måtte jo han spille til dobbeltrenons eller kløversaks. Nå ser De sikkert også hvorfor hjerter må elimineres før ruter. Spilles ruter først, blir Syd inne på tredje hjerterspill. Spiller han så trumf til bordet, kan Øst kvitte seg med kløver ti. Men selvfølgelig, hvis Syd er så god at han begynner å telle før han spiller tredje spar, vil han se at eneste sjanse er at Øst har en høy kløver igjen, og spiller altså i stedet sin lille kløver fra hånden!

SPILL 40

Finale.

♠ E 7 5 3
♥ 10 7 6 5
♦ E 5 4 2
♣ E 2

♠ Kn 9 8 2
♥ D Kn
♦ 6 3
♣ D 10 9 8

	N	
V		Ø
	S	

♠ 6 4
♥ 9 8 4 3 2
♦ Kn 9 8 7
♣ 5 4

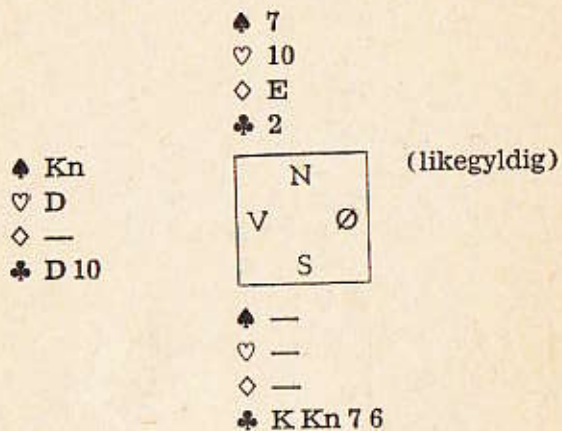
♠ K D 10
♥ E K
♦ K D 10
♣ K Kn 7 6 3

Ved en beklagelig trykkfeil har Nord ovenfor fått 14 og Vest bare 12 kort. Hvilket kort må Nord gi Vest for at N/S skal vinne høyest mulig kontrakt?

Seks grand vinnes lett dersom Vest får en liten spar eller kløver to. Men storeslem i grand vinnes bare hvis Vest får hjerterhold — Nord skal altså gi ham en liten hjerter.

Uansett hvem som fører kortene, er beste utspill liten hjerter. Syd spiller kløver til esset og tar

ruterfinesse med tieren. Fortsettelsen er ruter
konge og dame, spar konge og dame, hjerter
ess og spar 10 til Nords ess. Stillingen er blitt:

Nord spiller ruter ess, og Vest gjør best pinen
kort ved å kaste kløver ti.